

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1447/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1260/1999 muuttamisesta 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1448/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi annetun asetuksen (ETY) N:o 3763/91 muuttamisesta rakenteellisiin kysymyksiin liittyvien toimenpiteiden osalta 3
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1449/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi annetun asetuksen (ETY) N:o 1600/92 muuttamisesta rakenteellisiin kysymyksiin liittyvien toimenpiteiden osalta 5
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1450/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi annetun asetuksen (ETY) N:o 1601/92 muuttamisesta rakenteellisiin kysymyksiin liittyvien toimenpiteiden osalta 7
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1451/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta 9
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1452/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi, direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o 525/77 ja (ETY) N:o 3763/91 (Poseidom) kumoamisesta 11
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1453/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1600/92 kumoamisesta (Poseima) 26

★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1454/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, tietyistä maataloustuotteista koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1601/92 kumoamisesta (Poseican)	45
★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1455/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1254/1999 muuttamisesta	58

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1447/2001,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001,

rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1260/1999 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 161 artiklan ja 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin puoltavan lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽⁴⁾ 29 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään mahdollisuudesta myöntää rahastojen tukena enintään 85 prosentin suuruinen osuus tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ainoastaan koheesiorahaston tukemissa jäsenvaltioissa sijaitseville syrjäisimmille alueille sekä Kreikan syrjäisille saaristoalueille, joille on haittaa niiden syrjäisestä sijainnista.
- (2) Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa viitataan siihen, että kaikki syrjäisimmät alueet kärsivät samoista haitoista, erityisesti syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta, jotka voivat haitata niiden kehitystä.
- (3) Näin ollen on tarpeen muuttaa edellä mainittu 29 artiklan 3 kohdan a alakohta, jotta rahastojen tukisuudeksi voidaan vahvistaa enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista kaikilla syrjäisimmillä alueille riippumatta siitä, sijaitsevatko ne koheesiorahaston tuke-

massa jäsenvaltiossa vai eivät, silloin kun kyseessä eivät ole merkittäviä nettotuloja tuottavat infrastruktuuri-investoinnit tai yrityksiin kohdistuvat investoinnit.

- (4) Edellä mainitun asetuksen (EY) N:o 1260/1999 29 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetään, että yrityksiin kohdistuvissa investoinneissa rahastojen tukiosuus voi olla enintään 35 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista tavoitteen 1 alueilla.

- (5) Kaikki syrjäisimmät alueet kuuluvat rakennerahastojen tavoitteen 1 alueisiin 1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisenä ohjelmakautena komission 1 päivänä heinäkuuta 1999 tekemällä päätöksellä, jossa vahvistetaan tavoitteen 1 alueiden luettelo kyseisenä ohjelmakautena.

- (6) Syrjäisimpien alueiden kehityksen edistämiseksi merkittävällä tavalla rakennerahastojen enimmäistukiosuuden nostaminen näillä alueilla sijaitseviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin kohdistuvissa investoinneissa vaikuttaa tarpeelliselta, kun otetaan huomioon näiden yritysten ongelmat.

- (7) Tästä syystä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 29 artiklan 4 kohdan b alakohdan säännökset olisi muutettava, jotta rahastojen tukiosuus voidaan nostaa 50 prosenttiin tukikelpoisista kokonaiskustannuksista syrjäisimmillä alueilla sijaitseviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin kohdistuvissa investoinneissa.

- (8) Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 14 artiklan mukaisesti kaikki suunnitelmat, yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat kattavat seitsemän vuoden pituisen ohjelmakauden, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000. Johdonmukaisuuden vuoksi ja syrjinnän välttämiseksi saman ohjelman edunsaajien välillä tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia on voitava soveltaa poikkeuksellisesti koko kyseiseen ohjelma-kauteen.

⁽¹⁾ EYVL C 96E, 27.2.2001, s. 272.

⁽²⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 139, 11.5.2001, s. 29.

⁽⁴⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

(9) Tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2019/93 ⁽¹⁾ 13 artiklassa säädetään rakenteellisia toimenpiteitä koskevista poikkeuksista mainittujen pienten saarten osalta. Artikla on kumottu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾. Aigeianmeren pienten saarten poikkeuksellinen sijainti ja maantieteellinen luonne hidastavat saarten maaseutualueiden mukautumista ja kehitystä, mihin voidaan vaikuttaa ottamalla käyttöön rakennerahastojen korotettu tukiosuus,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1260/1999 seuraavasti:

1. Muutetaan 29 artiklan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja pääsääntöisesti vähintään 50 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista tavoitteen 1 alueilla toteutettavissa toimenpiteissä. Jos kyseiset alueet sijait-

sevat koheesiorahaston tukemissa jäsenvaltioissa, yhteisön osuus voi olla asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista Kreikan syrjäisillä saaristoalueilla, joille on haittaa niiden syrjäisestä sijainnista. Kaikilla syrjäisimmillä alueilla yhteisön osuus voi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa olla enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.”

2. Lisätään 29 artiklan 4 kohdan b alakohtaan alakohta seuraavasti:

”ii) 50 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista pieniin ja keskisuuriin yrityksiin kohdistuvissa investoinneissa syrjäisimmillä alueilla ja poikkeuksellisesti myös Aigeianmeren pienillä saarilla asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisten investointien osalta;”

Vastaavasti ii ja iii alakohdat muuttuvat iii ja iv alakohdiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

⁽¹⁾ EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2417/95 (EYVL L 248, 14.10.1995, s. 39).

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1448/2001,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001,

tietyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi annetun asetuksen (ETY) N:o 3763/91 muuttamisesta rakenteellisiin kysymyksiin liittyvien toimenpiteiden osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ⁽⁴⁾ määritetään ne maaseudun kehittämistoimenpiteet, jotka voivat saada yhteisön tukea, sekä edellytykset tämän tuen saamiseen. Mainituksessa tunnustetaan, että syrjäisimmille alueille voidaan myöntää mukautuksia tai poikkeuksia näiden alueiden erityistarpeiden huomioon ottamiseksi.
- (2) Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tunnustetaan lisäksi syrjäisimpien alueiden rajoitukset; näihin alueisiin kuuluvat myös Ranskan merentakaiset departementit.
- (3) Asetuksen (ETY) N:o 3763/91 ⁽⁵⁾ tavoitteena on näiden departementtien syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta johtuvien haittojen korjaaminen sekä maataloustuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen edellytysten parantaminen.
- (4) Joidenkin Ranskan merentakaisissa departementeissa sijaitsevien maatilojen tai jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittavien yritysten rakenteet ovat selkeästi riittämät-

tömät, ja ne kärsivät erityisongelmista. Tästä syystä olisi joidenkin investointityyppien osalta voitava poiketa asetuksen (EY) N:o 1257/1999 säännöksistä, jotka rajoittavat rakenteellisten tukien myöntämistä tai kieltävät sen.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdassa metsätaloustuen myöntäminen rajoitetaan metsiin ja metsäaloihin, jotka ovat yksityisten omistajien tai heidän yhdistystensä tai kuntien tai kuntayhtymien omistuksissa. Suurin osa näissä departementeissa sijaitsevista metsistä ja metsäaloista on muiden julkisviranomaisien kuin kuntien omistuksessa. Näin ollen on aiheellista säätää mainituksessa artiklassa säädettyjen edellytysten lieventämisestä.

- (6) Yhteisön rahoitusosuus kolmeen asetuksen (EY) N:o 1257/1999 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun liitännäistoimenpiteeseen voi syrjäisimmillä alueilla olla enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista. Yhteisön osuus neljännen liitännäistoimenpiteen eli maatalouden ympäristöohjelman rahoituksesta on kuitenkin mainitun asetuksen 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti enintään 75 prosenttia kaikilla tavoitteen 1 alueilla. Ottaen huomioon maatalouden ympäristöohjelman tärkeän merkityksen maaseudun kehittämisessä olisi yhteisön rahoitusosuus yhdenmukaistettava kaikkien liitännäistoimenpiteiden osalta syrjäisimmillä alueilla.

- (7) Rakenerahastoja koskevista yhteisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽⁶⁾ 14 artiklan mukaisesti kaikki suunnitelmat, yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat kattavat seitsemän vuoden pituisen ohjelmakauden, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000. Johdonmukaisuuden vuoksi ja saman ohjelman edunsaajien välisen syrjinnän välttämiseksi on tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia voitava soveltaa poikkeuksellisesti koko kyseiseen ohjelmakautteen,

⁽¹⁾ EYVL C 96E, 27.2.2001, s. 274.

⁽²⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 139, 11.5.2001, s. 29.

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁵⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

⁽⁶⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 3763/91 seuraavasti:

Lisätään VI osastoon 21 artikla seuraavasti:

"21 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklasta (*) poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 75 prosenttiin niiden investointien osalta, joilla tähdätään erityisesti tuotannon monipuolistamiseen, uudelleenjärjestelyihin tai kestäväan maatalouteen suuntautumiseen taloudelliselta merkitykseltään vähäisillä maataloilla, jotka määritetään rakennerahastoja koskevista yhteisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (**) 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 28 artiklan 2 kohdasta poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 65 prosenttiin niiden investointien osalta, jotka suunnataan pääasiassa paikallisia maataloustuotteita jalostaviin ja kaupan pitäviin yrityksiin asetuksen (EY) N:o 1260/1999 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa ohjelma-

asiakirjan täydennyksessä määritettävillä aloilla. Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävän tuen kokonaisarvo rajoitetaan samoin edellytyksin enintään 75 prosenttiin.

3. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdassa säädettyä rajoitusta ei sovelleta Ranskan merentakaisen departementtien alueella sijaitseviin trooppisiin metsiin ja metsäaloihin.

4. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannelta luettelukohdasta poiketen yhteisön rahoitustuki mainitun asetuksen 22—24 artiklassa säädetylle maatalouden ympäristöohjelmalle on 85 prosenttia.

5. Tämän artiklan mukaisesti suunniteltavat toimenpiteet kuvataan lyhyesti näitä departementteja koskevissa, asetuksen (EY) N:o 1260/1999 19 artiklassa tarkoitetuissa yhtenäisissä ohjelma-asiakirjoissa.

(*) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

(**) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 (EYVL L 198, 21.7.2001, s. 1)."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1449/2001,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001,

tietyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi annetun asetuksen (ETY) N:o 1600/92 muuttamisesta rakenteellisiin kysymyksiin liittyvien toimenpiteiden osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ⁽⁴⁾ määritetään ne maaseudun kehittämistoimenpiteet, jotka voivat saada yhteisön tukea, sekä edellytykset tämän tuen saamiseen. Tässä asetuksessa tunnustetaan, että syrjäisimmille alueille voidaan myöntää mukautuksia tai poikkeuksia näiden alueiden erityistarpeiden huomioon ottamiseksi.
- (2) Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tunnustetaan lisäksi syrjäisimpien alueiden rajoitukset; näihin alueisiin kuuluvat myös Azorit ja Madeira.
- (3) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1600/92 ⁽⁵⁾ tavoitteena on näiden alueiden syrjäisestä sijainnista ja saaristolousteesta johtuvien haittojen korjaaminen.
- (4) Joidenkin näillä alueilla sijaitsevien maatilojen tai jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittavien yritysten rakenteet ovat selkeästi riittämättömät, ja ne kärsivät erityisongelmista. Tästä syystä olisi joidenkin investointityyp-

pien osalta voitava poiketa asetuksen (EY) N:o 1257/1999 säännöksistä, jotka rajoittavat rakenteellisten tukien myöntämistä tai kieltävät sen,

- (5) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdassa metsätaloustuen myöntäminen rajoitetaan metsiin ja metsäaloihin, jotka ovat yksityisten omistajien tai heidän yhdistystensä tai kuntien tai kuntayhtymien omistuksessa. Osa näillä alueilla sijaitsevista metsistä ja metsäaloista on muiden julkisviranomaisten kuin kuntien omistuksessa. Näin ollen on aiheellista säätää mainitussa artiklassa säädettyjen edellytysten lieventämisestä.
- (6) Yhteisön rahoitusosuus kolmen asetuksen (EY) N:o 1257/1999 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun liitännäistoimenpiteeseen voi syrjäisimmillä alueilla olla enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista. Yhteisön osuus neljännen liitännäistoimenpiteen eli maatalouden ympäristöohjelman rahoituksesta on kuitenkin mainitun asetuksen 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti enintään 75 prosenttia kaikilla tavoitteen 1 alueilla. Ottaen huomioon maatalouden ympäristöohjelman tärkeän merkityksen maaseudun kehittämisessä olisi yhteisön rahoitusosuus yhdenmukaistettava kaikkien liitännäistoimenpiteiden osalta syrjäisimmillä alueilla.
- (7) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 artiklan 2 kohdassa sekä liitteessä määritetään maatalouden ympäristöohjelman nojalla myönnettävän yhteisön tuen vuotuiset enimmäismäärät. Azorien tiettyjen hyvin herkkien laidunalueiden erityisten ympäristöolosuhteiden sekä maiseman ja maatalousmaan perinteisten ominaispiirteiden, erityisesti Madeiran pengerviljelmien, säilyttämisen huomioon ottamiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta korottaa näitä määriä tiettyjen määriteltyjen toimenpiteiden osalta enintään kaksinkertaisiksi.
- (8) Rakenerahastoja koskevista yhteisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽⁶⁾ 14 artiklan mukaisesti kaikki suunnitelmat, yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhteinäiset ohjelma-asiakirjat kattavat seitsemän vuoden pituisen ohjelmakauden, joka alkaa 1 päivänä tammi-

⁽¹⁾ EYVL C 96E, 27.2.2001, s. 275.

⁽²⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 139, 11.5.2001, s. 29.

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁵⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2348/96 (EYVL L 320, 11.12.1996, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

kuuta 2000. Johdonmukaisuuden vuoksi ja saman ohjelman edunsaajien välisen syrjinnän välttämiseksi on tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia voitava soveltaa poikkeuksellisesti koko kyseiseen ohjelmakauteen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 1600/92 seuraavasti:

Lisätään IV osaston 1 jaksoon 32 artikla seuraavasti:

”32 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklasta (*) poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 75 prosenttiin niiden investointien osalta, joilla tähdätään erityisesti tuotannon monipuolistamiseen, uudelleenjärjestelyihin tai kestäväan maatalouteen suuntautumiseen taloudelliselta merkitykseltään vähäisillä pienillä maataloilla, jotka määritetään rakennerahastoja koskevista yhteisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (**) 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 28 artiklan 2 kohdasta poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 65 prosenttiin niiden investointien osalta, jotka suunnataan pääasiassa paikallisia maataloustuotteita jalostaviin ja kaupan pitäviin yrityksiin asetuksen (EY) N:o 260/1999 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä määritettävillä aloilla. Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävän tuen kokonaisarvo rajoitetaan samoin edellytyksin enintään 75 prosenttiin.

3. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdassa säädettyä rajoitusta ei sovelleta Azorien ja Madeiran alueella sijaitseviin subtrooppisiin metsiin ja metsäaloihin.

4. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannelta luetelmakohdasta poiketen yhteisön rahoitustuki mainitun asetuksen 22—24 artiklassa säädetylle maatalouden ympäristöohjelmalle on 85 prosenttia.

5. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 artiklan 2 kohdassa säädetään, tämän asetuksen liitteessä esitetyt yhteisön tuen vuotuisia enimmäismääriä voidaan korottaa enintään kaksinkertaisiksi Azorien järvien suojeletoimenpiteiden sekä maiseman ja maatalousmaan perinteisten ominaispiirteiden säilyttämistoimenpiteiden, erityisesti Madeiran pengerviljelmiä tukevien kivimuurien säilyttäminen, osalta.

6. Tämän artiklan mukaisesti suunniteltavat toimenpiteet kuvataan lyhyesti näitä alueita koskevissa, asetuksen (EY) N:o 1260/1999 18 artiklassa tarkoitetuissa toimenpideohjelmissa.

(*) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

(**) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 (EYVL L 198, 21.7.2001, s. 1).”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1450/2001,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001,

tietyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi annetun asetuksen (ETY) N:o 1601/92 muuttamisesta rakenteellisiin kysymyksiin liittyvien toimenpiteiden osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ⁽⁴⁾ määritetään ne maaseudun kehittämistoimenpiteet, jotka voivat saada yhteisön tukea, sekä edellytykset tämän tuen saamiseen. Tässä asetuksessa tunnustetaan, että syrjäisimmille alueille voidaan myöntää mukautuksia tai poikkeuksia näiden alueiden erityistarpeiden huomioon ottamiseksi.
- (2) Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tunnustetaan lisäksi syrjäisimpien alueiden rajoitukset; näihin alueisiin kuuluvat myös Kanariansaaret.
- (3) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 ⁽⁵⁾ tavoitteena on näiden alueiden syrjäisestä sijainnista ja saaristolousteesta johtuvien haittojen korjaaminen.
- (4) Joidenkin näillä saarilla sijaitsevien maatilojen tai jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittavien yritysten rakenteet ovat selkeästi riittämättömät, ja ne kärsivät erityisongelmista. Tästä syystä olisi joidenkin investointityyp-

pien osalta voitava poiketa asetuksen (EY) N:o 1257/1999 säännöksistä, jotka rajoittavat rakenteellisten tukien myöntämistä.

- (5) Yhteisön rahoitusosuus kolmeen asetuksen (EY) N:o 1257/1999 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun liitännäistoimenpiteeseen voi syrjäisimmillä alueilla olla enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista. Yhteisön osuus neljännen liitännäistoimenpiteen eli maatalouden ympäristöohjelman rahoituksesta on kuitenkin mainitun asetuksen 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti enintään 75 prosenttia kaikilla tavoitteen 1 alueilla. Ottaen huomioon maatalouden ympäristöohjelman tärkeän merkityksen maaseudun kehittämisessä olisi yhteisön rahoitusosuus yhdenmukaistettava kaikkien liitännäistoimenpiteiden osalta syrjäisimmillä alueilla.
- (6) Rakenerahastoja koskevista yhteisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽⁶⁾ 14 artiklan mukaisesti kaikki suunnitelmat, yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat kattavat seitsemän vuoden pituisen ohjelmakauden, joka alkaa 1 päivänä tammi-kuuta 2000. Johdonmukaisuuden vuoksi ja saman ohjelman edunsaajien välisen syrjinnän välttämiseksi on tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia voitava soveltaa poikkeuksellisesti koko kyseiseen ohjelmakauteen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 1601/92 seuraavasti:

Lisätään V osaston 1 jaksoon 27 artikla seuraavasti:

"27 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklasta (*) poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 75 prosenttiin niiden investointien osalta, joilla tähdätään erityisesti tuotannon monipuolistamiseen, uudelleenjärjestelyihin tai kestävään maatalouteen suuntautumiseen taloudelliselta merkitykseltään vähäisillä pienillä maatiloilla, jotka määritetään rakenerahastoja koskevista yhteisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvos-

⁽¹⁾ EYVL C 96E, 27.2.2001, s. 276.

⁽²⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 139, 11.5.2001, s. 29.

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁵⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 31.12.2000, s. 2).

⁽⁶⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

ton asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (**) 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 28 artiklan 2 kohdasta poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosentiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 65 prosenttiin niiden investointien osalta, jotka suunnataan pääasiassa paikallisia maataloustuotteita jalostaviin ja kaupan pitäviin yrityksiin asetuksen (EY) N:o 260/1999 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä määritettävillä aloilla. Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävän tuen kokonaisarvo rajoitetaan samoin edellytyksin enintään 75 prosenttiin.

3. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannesta luetelmakohdasta poiketen yhteisön tuki mainitun asetuksen 22—24 artiklassa sää-

detylle maatalouden ympäristöohjelmalle on 85 prosenttia.

4. Tämän artiklan mukaisesti suunniteltavat toimenpiteet kuvataan lyhyesti näitä alueita koskeissa, asetuksen (EY) N:o 1260/1999 18 artiklassa tarkoitetuissa toimenpiteohjelmissa.

(*) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

(**) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 (EYVL L 198, 21.7.2001, s. 1)."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1451/2001,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001,

kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 ⁽⁴⁾ vahvistetaan kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) maksettavan tuen enimmäismäärät rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 ⁽⁵⁾ vahvistettujen enimmäismäärien mukaisesti.
- (2) Kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineeseen sovellettavat enimmäismäärät jäävät kuitenkin asetuksessa (EY) N:o

1260/1999 säädettyjen enimmäismäärien alle tiettyjen tavoitteen 1 alueiden osalta. Rahoitusvälineeseen sovellettavia enimmäismääriä on syytä mukauttaa kullakin näistä alueiden luokista esiintyvien erityisongelmien mukaisesti; erityisesti syrjäisimpien alueiden osalta on otettava huomioon perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa luetellut seikat, jotka saattavat vakavasti häiritä niiden kehitystä.

- (3) Tämän vuoksi olisi aiheellista muuttaa asetus (EY) N:o 2792/1999.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 14 artiklan mukaisesti kaikki suunnitelmat, yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat kattavat seitsemän vuoden pituisen ohjelmakauden, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000. Johdonmukaisuuden vuoksi ja syrjinnän välttämiseksi saman ohjelman edunsaajien välillä tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia on voitava soveltaa poikkeuksellisesti koko kyseiseen ohjelma-kauteen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

⁽¹⁾ EYVL C 96E, 27.2.2001, s. 277.

⁽²⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 139, 11.5.2001, s. 29.

⁽⁴⁾ EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 (ks. tämän virallisen lehden sivu 1).

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2792/1999 liitteessä IV oleva taulukko 3 seuraavasti:

"TAULUKKO 3

	Ryhmä 1	Ryhmä 2	Ryhmä 3	Ryhmä 4
Tavoitteen 1 alueet (*)	50 % ≤ A ≤ 75 % B ≥ 25 %	A ≤ 35 % B ≥ 5 % C ≥ 60 %	A ≤ 35 % B ≥ 5 % C ≥ 40 %	A ≤ 75 % B ≥ 5 % C ≥ 20 %
Tavoitteen 1 alueet, jotka sijaitsevat koheesiorahaston tukemissa jäsenvaltioissa	50 % ≤ A ≤ 80 % B ≥ 20 % (**)	A ≤ 35 % B ≥ 5 % C ≥ 60 %	A ≤ 35 % B ≥ 5 % C ≥ 40 %	A ≤ 75 % B ≥ 5 % C ≥ 20 %
Syrjäisimmät alueet	50 % ≤ A ≤ 85 % B ≥ 15 % (**)	A ≤ 40 % B ≥ 10 % C ≥ 50 % (***)	A ≤ 50 % B ≥ 5 % C ≥ 25 % (****)	A ≤ 75 % B ≥ 5 % C ≥ 20 %
Kreikan syrjäiset saaret, jotka kärsivät haittaa suurista etäisyyksistä	50 % ≤ A ≤ 85 % B ≥ 15 % (**)	A ≤ 35 % B ≥ 5 % C ≥ 60 %	A ≤ 35 % B ≥ 5 % C ≥ 40 %	A ≤ 75 % B ≥ 5 % C ≥ 20 %
Muut alueet	25 % ≤ A ≤ 50 % B ≥ 50 %	A ≤ 15 % B ≥ 5 % C ≥ 60 %	A ≤ 15 % B ≥ 5 % C ≥ 60 %	A ≤ 50 % B ≥ 5 % C ≥ 30 %

(*) myös asetuksen (EY) N:o 1260/1999 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut.

(**) tavoitteen 1 alueita koskevasta yleisestä järjestelmästä poiketen ja ainoastaan asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa.

(***) tavoitteen 1 alueita koskevasta yleisestä järjestelmästä poiketen ja ainoastaan sellaisten alusten osalta, joiden suurin kokonaispituus on alle 12 metriä, lukuun ottamatta troolareita, sikäli kuin alukset on rekisteröity syrjäisimmillä alueilla sijaitsevassa satamassa ja harjoittavat kalastustoimintaansa tosiasiallisesti kyseisestä satamasta tai muusta kyseisillä alueilla sijaitsevasta satamasta käsin vähintään viiden vuoden ajan.

(****) tavoitteen 1 alueita koskevasta yleisestä järjestelmästä poiketen ja ainoastaan taloudelliselta merkitykseltään vähäisissä yrityksissä, jotka on määriteltävä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä.

Jos pieniin ja keskiuuriin yrityksiin tehdään investointeja komission suosituksen 96/280/EY mukaisesti ⁽¹⁾, ryhmän 2 ja 3 tasoja (A) voidaan korottaa muiden rahoitusmuotojen kuin suoran tuen osalta edellyttäen, ettei tämä korotus ylitä 10:tä prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista. Yksityisen edunsaajan osallistumista alennetaan vastaavasti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista on tehtävä tiivistelmä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 18 ja 19 artiklassa tarkoitetuissa, kyseisiin alueisiin liittyvissä toimenpideohjelmissä tai yhtenäisissä ohjelma-asiakirjoissa.

⁽¹⁾ EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1452/2001,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001,

tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi, direktiivin 72/462/EY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o 525/77 ja (ETY) N:o 3763/91 (Poseidom) kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto on päätöksellään 89/687/EY ⁽²⁾ hyväksynyt Ranskan merentakaisen departementtien syrjäisen sijainnin ja saaristoluonteen huomioon ottavia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevan ohjelman (Poseidom) osana yhteisön syrjäisimpien alueiden hyväksi harjoittamaa politiikkaa. Ohjelmalla pyritään edistämään näiden alueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ja mahdollistamaan se, että ne hyötyvät yhtenäismarkkinoista, joihin ne kuuluvat erottamattomana osana, vaikka niiden tilanne objektiivisesti katsottuna on maantieteellisesti ja taloudellisesti poikkeava. Ohjelmassa otetaan huomioon yhteisen maatalouspolitiikan soveltaminen näillä alueilla, ja siihen kuuluu sellaisten erityistoimenpiteiden toteuttaminen, joilla pyritään erityisesti parantamaan näiden departementtien maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyviä edellytyksiä sekä vähentämään niiden poikkeuksellisesta maantieteellisestä sijainnista johtuvia vaikutuksia ja perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tunnustettuja rajoitteita.

(2) Ranskan merentakaisen departementtien poikkeuksellinen sijainti aiheuttaa välttämättömien tuotteiden hankintalähteiden ja jalostuksen osalta sekä maatalouden tuotantopanoksina näille alueille korkeat kuljetuskustannukset. Tämän lisäksi saaristoluonteeseen ja syrjäisimpien alueiden asemaan liittyvät objektiiviset tekijät aiheuttavat toimijoille ja tuottajille Ranskan merentakaisissa departementeissa lisärajoitteita, jotka haittaavat vakavasti heidän toimintaansa. Tämä pätee erityisesti viljan hankintaan, sillä viljaa ei tuoteta juuri lainkaan Ranskan merentakaisissa departementeissa eikä sen laajamittainen tuotanto tule kyseeseen, mikä tekee kyseiset departementit riippuvaisiksi ulkoisista hankintalähteistä. Näitä haittoja voi-

daan vähentää alentamalla mainittujen välttämättömien tuotteiden hintoja. Näin ollen on aiheellista ottaa käyttöön erityinen hankintajärjestelmä Ranskan merentakaisen departementtien paikallistuotannosta peräisin olevien hankintojen varmistamiseksi ja näiden departementtien syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvien lisäkustannusten helpottamiseksi.

(3) Tätä tarkoitusta varten on perustamissopimuksen 23 artiklasta poiketen syytä vapauttaa kyseisten tuotteiden kolmansista maista tuleva tuonti sovellettavista tuontituloista.

(4) Jotta hintojen alentamista Ranskan merentakaisissa departementeissa sekä syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvien lisäkustannusten vähentämistä koskeva tavoite saavutettaisiin tehokkaasti ja samalla säilytettäisiin yhteisön tuotteiden kilpailukyky, olisi myönnettävä tukia yhteisön tuotteiden hankintaan Ranskan merentakaisissa departementeissa. Näissä tuissa olisi otettava huomioon Ranskan merentakaisiin departementteihin suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset ja hinnat kolmansiiin maihin suuntautuvassa viennissä sekä maatalouden tuotantopanosten tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvat lisäkustannukset.

(5) Koska erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat määrät rajoittuvat Ranskan merentakaisen departementtien hankintatarpeisiin, järjestelmä ei haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Erityisen hankintajärjestelmän taloudellisista hyödyistä ei myöskään saisi aiheutua kaupan vääristymiä kyseisten tuotteiden osalta. Tästä syystä näiden tuotteiden jälleenlähettäminen tai jälleenvientä Ranskan merentakaisista departementeista olisi kiellettävä. Tämä kielto ei kuitenkaan koske Ranskan merentakaisen departementtien välistä kauppaa. Tietyin edellytyksin jalostuksen osalta tätä kieltoa ei myöskään sovelleta kolmansiiin maihin suuntautuvaan vientiin, joka toteutetaan alueellisen kaupan suosiomiseksi, eikä muualle yhteisöön suuntautuviin perinteisiin lähetyksiin.

(6) Erityisen hankintajärjestelmän taloudellisten hyötyjen olisi alennettava tuotantokustannuksia, ja niiden on siirryttävä loppukuluttajalle. Tästä syystä niiden myöntämisen perusteena pitäisi käyttää sitä, että tuesta saatava hyöty tosiasiaa siirtyy eteenpäin, ja olisi otettava käyttöön tarvittavat valvontatoimenpiteet.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 399, 30.12.1989, s. 39.

- (7) Maatalouden viimeisin kehitys huomioon ottaen Guayanassa otettiin käyttöön riisinviljelyn kehittämiseen tähtäävä toimenpide asetuksella (ETY) N:o 3763/91 ⁽¹⁾. Toimenpiteen toteutusaika päättyi markkinointivuoden 1996 lopussa, ja se poistetaan, koska kyseinen jäsenvaltio ei ole pyytänyt toimenpiteen toteuttamisen jatkamista. Parhaillaan toteutetaan paikallistuotannon osittaiseen myyntiin ja kaupan pitämiseen Guadeloupeessa, Martiniquessa ja muualla yhteisössä tähtäävää toimenpidettä. Koska paikallistuotantoa ei kokonaisuudessaan voida kuluttaa kyseisissä departementeissa ja paikalliset varastointitilat ja -mahdollisuudet ovat erittäin vähäiset, tätä paikallisen tuotantoalan tasapainolle elintärkeää toimenpidettä on syytä jatkaa nykyisessä sääntelyssä säädettyin edellytyksin.
- (8) Perinteistä karjankasvatusta olisi tuettava kyseessä olevien departementtien paikallisten kulutustarpeiden tyydyttämiseksi. Tätä tarkoitusta varten olisi poikettava joistakin yhteisten markkinajärjestelyjen tuotantorajoituksia koskevista säännöksistä kehitystaseen ja muusta yhteisöstä täysin poikkeavien paikallisten tuotanto-olosuhteiden huomioon ottamiseksi. Tavoitteeseen voidaan pyrkiä täydentävällä tavalla rahoittamalla geneettisiä parannusohjelmia, joihin sisältyy puhdasrotuisten siitoseläinten osto, ostamalla paikallisiin oloihin paremmin soveltuvia kaupallisia rotuja, myöntämällä emolehmä- ja teurastuspalkkion lisäosia sekä antamalla tarvittaessa mahdollisuus tietyin edellytyksin lihotettavaksi tarkoitettujen urospuolisten nautaeläinten tuontiin kolmansista maista. Voidaan myös poiketa eläinten ja eläinperäisten elintarvikkeiden tuontia koskevien edellytysten soveltamisesta.
- (9) Olisi parannettava merentakaisen departementtien paikallisten markkinoiden tuoreiden maitotuotteiden huonoja hankintaedellytyksiä; tällä hetkellä hankinta hoidetaan pääasiassa tuontituotteilla. Tämä tavoite voidaan toteuttaa sekä jatkamalla tuen myöntämistä lehmänmaidon tuotannon kehittämiseen säännöllisesti hankintataseen puitteissa arvioitujen paikallisten kulutuksen tarpeiden rajoissa että olemalla soveltamatta asetuksella (ETY) N:o 3950/92 ⁽²⁾ säädettyä lehmänmaidon tuottajia koskevaa lisämaksujärjestelmää. Tämä poikkeus on perusteltu muusta yhteisöstä kokonaan poikkeavien, erittäin syrjäisille alueille luonteenomaisten huonojen hankintaedellytysten vuoksi, sekä sen vuoksi, että paikallista tuotantoa on tarpeen kehittää kannustavalla tavalla.
- (10) Vuosina 1996—2000 on myönnetty väliaikaisesti yhteisön rahoitusta karjankasvatus- ja maitotuotealojen paikallistuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen hyväksi toteutettaville Martiniquen ja Réunionin alueellisille ohjelmille. Näillä aloilla paikallistarpeiden tyydyttymisaste on vielä alhainen. Jotta yhteisön tuki voidaan hyödyntää tehokkaasti, tuotannonaloilla on oltava valmius laatia ja ottaa käyttöön paikallisiin oloihin soveltuvia strategioita talouden kehittämiseen sekä alueiden tuotantokäytön suunnitteluun ja toimijoiden ammattimaisuuden lisäämiseen. Tätä tukea on syytä jatkaa väliaikaisesti tuotannon lisäämiseksi nykyaikaisella ja laatu-tietoisella tuotannonalalla. Säännöksen soveltaminen laajennetaan periaatteessa Guayanaan ja Guadeloupeen siinä määrin kuin paikallisia toimialakohtaisia organisaatioita perustetaan.
- (11) Hedelmä- ja vihannesalalla sekä kasvi- ja kukka-alalla on otettu käyttöön toimenpiteitä viljelmien tuottavuuden ja tuotteiden laadun parantamiseksi, tuotannonalojen rakennejärjestelyjen toteuttamiseksi, jalostettujen paikallistuotteiden kehittämiseksi ja tietynlaisen perinteisen tuotannon säilyttämiseksi (muun muassa vanilja ja eteeriset öljyt), jotta mainittujen tuotteiden paikallista kaupan pitämistä, jalostusta ja ulkoista kaupan pitämistä voidaan edistää. Näillä toimenpiteillä on aloitettu paikallistuotannon kilpailukyvyyn vahvistaminen ulkomaiseen kilpailuun nähden keskeisillä markkinoilla, vastattu paremmin kuluttajien ja uusien jakelukanavien odotuksiin ja vakiinnutettu näiden tuotteiden hyödyntämistä muualla yhteisössä, ja niitä on syytä jatkaa.
- (12) Asetuksella (ETY) N:o 525/77 ⁽³⁾ on otettu käyttöön ananassäilykkeiden tuotantotukijärjestelmä, jota on sovellettu ainoastaan Martiniquessa. Järjestelmän erityispiirteet ja tuotantoalue huomioon ottaen järjestelmä olisi lainsäädännön ja hallinnon yhdenmukaistamiseksi sisällytettävä tähän asetukseen, ja tämän vuoksi asetus (ETY) N:o 525/77 olisi kumottava. Ananaksen tuotantoketjun säilyminen voidaan taata ainoastaan alan kaikkien toimijoiden osallistumisella. Ananaksen tuotanto on sekä taloudelliselta että sosiaaliselta kannalta erityisen merkittävä viljelymuoto Martiniquen saarella. Tuotantokustannukset ovat korkeat ja tuotannosta saatavat jalosteet kärsivät kolmansien maiden tuotannon kilpailusta. On syytä edelleen tukea jalostustoimintaa, pyrkiä takaamaan pientilojen säilyminen, varmistaa teollisuuslaitosten hankinnat ja vahvistaa tuottajaorganisaatioiden asemaa samalla

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3763/91, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi (EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3950/92, annettu 28 päivänä joulukuuta 1992, maito- ja maitotuotealan lisämaksusta (EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1256/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 73).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 525/77, annettu 14 päivänä maaliskuuta 1977, ananassäilykkeiden tuotantotukijärjestelmän käyttöön ottamisesta (EYVL L 73, 21.3.1977, s. 46), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1699/85 (EYVL L 163, 22.6.1985, s. 12).

- kun mahdollistetaan tuotannon suuntaaminen keskipitkällä aikavälillä kannattavampaan suuntaan ja tarvittaessa tuoretuotemarkkinoille.
- (13) Sokeriruo'koala on Ranskan merentakaisien departementtien talouden kannalta oleellisen tärkeä. Haitat Ranskan merentakaisissa departementeissa ovat edelleen merkittäviä (syrjäinen sijainti, saaristoluonne, syrjäisimpien alueiden asema, vaikea pinnanmuodostus ja vuoristoisuus, tilojen pieni koko ja pirstaleisuus, tehtaiden vähäinen määrä, korkeat kustannukset paikalliskuljetuksissa ja huonokulkuiset tiet), ja ne aiheuttavat lisäkustannuksia. Sokeriruo'on tuotannossa on mantereella tapahtuvaan juurikkaan tuotantoon verrattuna muun muassa korjuuseen liittyviä erityisiä haittoja. Alan asianmukaisen kehityksen varmistamiseksi ja vaikeuksien vähentämiseksi olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla erityisesti sokeriruo'on kuljetuksesta pelloilta keräilykeskukseen aiheutuvat lisäkustannukset korvataan osittain.
- (14) Rommin taloudellinen merkitys ja kaupalliset markkinat ovat oleellisia Ranskan merentakaisille departementteille. Joidenkin tälle tuotannolle nykyisin myönnettävien etujen asteittaisella poistamisella olisi vakavia vaikutuksia kyseisten tuottajien tulotasoon. Erityisesti sokeriruo'on viljelyä ja sokeriruo'on suoraa jalostusta maatalousrommiksi ja sokerisiirapiksi koskevia tukitoimenpiteitä olisi jatkettava, sikäli kuin niillä on myönteinen vaikutus tislaukseen, jolloin tislaukset voivat suunnitella ja järkiperaistää tuotantolaitteidensa investointeja, ja sikäli kuin tukitoimenpiteillä vaikutetaan viljelijän saamaan korvaukseen ja kannustetaan viljelijöitä parantamaan omia tuotantovälineitään toimitetun sokeriruo'on tuotoksen ja laadun takaamiseksi.
- (15) Ranskan merentakaisien departementtien maataloustuottajia olisi kannustettava toimittamaan laatutuotteita, ja niiden kaupan pitämistä olisi edistettävä. Yhteisön käyttöön ottaman graafisen tunnuksen käyttö voisi olla tässä suhteessa hyödyksi.
- (16) Ranskan merentakaisien departementtien maataloustuotannon kasvinterveys kärsii erityisistä ilmasto-oloihin sekä kyseessä olevissa departementeissa tähän asti käytettyjen torjuntamenetelmien riittämättömyyteen liittyvistä vaikeuksista. Siksi on tarpeen ottaa käyttöön myös biologisia menetelmiä käyttäviä haitallisten organismien torjuntaohjelmia ja täsmentää yhteisön rahoitusosuus näiden ohjelmien toteutuksessa.
- (17) Asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ⁽¹⁾ määritetään ne maaseudun kehittämistoimenpiteet, jotka voivat saada yhteisön tukea, sekä edellytykset tuen saamiseen.
- (18) Tämän asetuksen tavoitteena on näiden departementtien syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta johtuvien haittojen korjaaminen sekä niiden maataloustuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen edellytysten parantaminen.
- (19) Joidenkin departementeissa sijaitsevien maatilojen tai jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittavien yritysten rakenteet ovat selkeästi riittämättömät, ja ne kärsivät erityisongelmista. Tästä syystä olisi joidenkin investointityyppien osalta voitava poiketa tiettyjen asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädettyjen rakenteellisten tukien myöntämistä rajoittavista tai sen kieltävistä säännöksistä.
- (20) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdassa metsätaloustuen myöntäminen rajoitetaan metsiin ja metsäaloihin, jotka ovat yksityisten omistajien tai heidän yhdistystensä tai kuntien tai kuntayhtymien omistuksessa. Suurin osa näissä departementeissa sijaitsevista metsistä ja metsäaloista on muiden julkisviranomaisten kuin kuntien omistuksessa. Näin ollen on aiheellista säätää kyseisessä 29 artiklassa säädettyjen edellytysten lieventämisestä.
- (21) Yhteisön rahoitusosuus kolmessa asetuksen (EY) N:o 1257/1999 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa liitännäistoimenpiteessä voi olla syrjäisimmillä alueilla enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista. Yhteisön osuus neljännen liitännäistoimenpiteen eli maatalouden rahoituksesta on kuitenkin saman asetuksen 47 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan ympäristöohjelman mukaisesti enintään 75 prosenttia kaikilla tavoitteen 1 alueilla. Ottaen huomioon maatalouden ympäristöohjelman tärkeän merkityksen maaseudun kehittämisessä yhteisön rahoitusosuus olisi yhdenmukaistettava syrjäisimmillä alueilla kaikkien liitännäistoimenpiteiden osalta.
- (22) Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽²⁾ 14 artiklan mukaisesti kaikki suunnitelmat, yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat kattavat seitsemän vuoden pituisen ohjelmakauden, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000. Johdonmukaisuuden vuoksi

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1).

ja syrjinnän välttämiseksi saman ohjelman edunsaajien välillä tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia on voitava soveltaa poikkeuksellisesti koko kyseiseen ohjelma-kauteen.

- (23) Komission pysyvään käytäntöön, jonka mukaan valtiontukia ei saa myöntää toimintatukina perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen, voidaan myöntää poikkeus, jotta voidaan lieventää Ranskan merentakaisen departementtien maataloustuotannon erityisrajoitteita, jotka aiheutuvat syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta, syrjäisimpien alueiden asemasta, viljelyalan vähäisyydestä, pinnanmuodostuksesta, ilmasto-oloista ja siitä, että ollaan taloudellisesti riippuvaisia pienestä määrästä tuotteita.
- (24) Olisi säädettävä mahdollisuudesta vahvistaa siirtymäkauden sääntöjä siirtymisen helpottamiseksi asetuksessa (ETY) N:o 3763/91 sekä asetuksessa (ETY) N:o 525/77 säädetystä järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn uuteen järjestelmään ja huolehdittava siitä, että keskeytyksiä ei tapahdu, jos nykyisiä toimenpiteitä jatketaan.
- (25) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa säädetään erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien syrjäisestä sijainnista, syrjäisimpien alueiden asemasta ja saaristoluonteesta aiheutuvien ongelmien ratkaisemiseksi tiettyjen maataloustuotteiden osalta.

I OSASTO

ERITYINEN HANKINTAJÄRJESTELMÄ

2 artikla

1. Otetaan käyttöön erityinen hankintajärjestelmä, joka koskee liitteessä I lueteltuja ihmisravinnoksi, jalostukseen ja maatalouden tuotantopanoksina käytettäviä välttämättömiä maataloustuotteita Ranskan merentakaisissa departementeissa.

2. Liitteessä I lueteltujen tuotteiden vuotuiset hankintatarpeet ilmaistaan määrällisesti arvioidussa taseessa. Paikallisille

markkinoille tarkoitettuja ja tietyin edellytyksin kolmansiin maihin vietyjä tai perinteisesti muualle yhteisöön lähetettäväksi tarkoitettuja tuotteita jalostavan tai pakkaavan teollisuuden tarpeista tehdään erillinen arvioitu tase.

3 artikla

1. Kolmansista maista peräisin olevista erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvista tuotteista, jotka tuodaan suoraan Ranskan merentakaisen departementtien alueelle, ei peritä tullia hankintataseessa määritettyjen määrien rajoissa.

2. Edellä 2 artiklan mukaisesti määritettävien tarpeiden tyydyttämisen takaamiseksi määrän, hinnan ja laadun osalta ja sen varmistamiseksi, että yhteisön toimittamien tuotteiden osuus säilyy, myönnetään Ranskan merentakaisille departementteille tukea interventiotuomenpiteiden osana julkisiin varastoihin varastoitujen tai yhteisön markkinoilla saatavissa olevien yhteisön tuotteiden hankintaa varten.

Tuen määrää vahvistettaessa otetaan huomioon Ranskan merentakaisen departementtien markkinoille suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset ja hinnat kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä sekä maatalouden tuotantopanosten tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvat lisäkustannukset.

3. Erityinen hankintajärjestelmä pannaan täytäntöön ottaen huomioon erityisesti:

- Ranskan merentakaisen departementtien erityistarpeet ja, kun kyseessä ovat jalostukseen tarkoitettut tuotteet tai maatalouden tuotantopanokset, tarkat laatuvaatimukset,
- muun yhteisön kanssa käytävä kauppa,
- suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat.

4. Erityisen hankintajärjestelmän soveltaminen edellyttää tuontitullista vapautuksesta tai, kun kyseessä on hankinta muualta yhteisöstä, yhteisön tuesta johtuvan taloudellisen edun tosiasiallista siirtämistä loppukäyttäjälle.

5. Erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvia tuotteita ei voida jälleenviedä kolmansiin maihin eikä jälleenlähettää muualle yhteisöön. Tässä kohdassa tarkoitettu kielto ei koske Ranskan merentakaisen departementtien välistä kauppaa.

Kun kyseisiä tuotteita jalostetaan Ranskan merentakaisissa departementeissa, kieltoa ei sovelleta tästä jalostuksesta 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti komission määrittämiä edellytyksiä noudattaen saatujen tuotteiden kolmansiin maihin suuntautuvaan eikä muualle yhteisöön suuntautuvaan perinteiseen lähettämiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Mitään vientitukea ei myönnetä.

6. Tämän osaston soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Nämä säännöt koskevat erityisesti seuraavia seikkoja:

- hankintaan yhteisöstä myönnettyjen tukien määrän vahvistaminen,
- erilliset säännökset, joilla varmistetaan myönnettyjen etujen tosiasiallinen siirtäminen loppukäyttäjälle,
- tarvittaessa tuonti- tai toimitustodistusjärjestelmän käyttöönotto.

Komissio laatii hankintataseet ensimmäisessä 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Se voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa kyseisiä taseita sekä liitteessä I olevien tuotteiden luetteloa Ranskan merentakaisien departementtien tarpeiden kehityksen mukaan.

4 artikla

Vuosittaisen 8 000 tonnin rajoissa asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾ 10 ja 11 artiklan kohdan mukaisesti vahvistettua maksua ei sovelleta tuotaessa Réunionin saarelle AKT-maista peräisin olevia, CN-koodiin 2302 30 kuuluvia vehnäleseitä.

II OSASTO

PAIKALLISTUOTANTOA KOSKEVAT TUKITOIMENPITEET

I LUKU

RIISI

5 artikla

1. Yhteisön tukea myönnetään kokonaan hiotun riisin 12 000 tonnin vuotuisen määrän rajoissa Guayanassa korjatulle riisille, josta on tehty markkinointivuosisopimukset Guadeloupeessa, Martiniquessa ja muualla yhteisössä tapahtuvaa myyntiä ja kaupan pitämistä varten. Muualla yhteisössä tapahtuvaa myyntiä ja kaupan pitämistä varten tukea myönnetään 4 000 tonnin enimmäismäärään asti.

Kyseiset sopimukset tehdään Guayanalan yksittäisten tuottajien ja tapauksen mukaan Guadeloupeelle, Martiniqueelle tai muualle yhteisöön sijoittautuneiden luonnollisten tai oikeushenkilöiden kesken.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1766/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1).

Tuen määrä on 10 prosenttia Guadeloupeessa, Martiniquessa tai muualla yhteisössä kaupan pidetyn myydyin tuotannon arvosta ensimmäisessä purkusatamassa. Osuus korotetaan 13 prosenttiin, kun tuottajaosapuolena on tuottajaorganisaatio tai -liitto.

Tuki maksetaan ostajalle, joka markkinointivuosisopimusten perusteella pitää tuotteita kaupan.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua 12 000 tonnin vuotuisen määrän rajaa.

II LUKU

KARJANKASVATUS JA MAITOTUOTTEET

6 artikla

1. Karjankasvatusalalla tukia myönnetään yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten tai kaupallisia rotuja olevien eläinten ja yhteisöstä peräisin olevien tuotteiden hankintaan Ranskan merentakaisiin departementteihin.

2. Myöntämisedellytyksissä on otettava huomioon erityisesti tuotannon aloittamiseen, karjan geneettiseen parantamiseen ja paikallisiin olosuhteisiin parhaiten soveltuviin rotujen hankintaan liittyvät tarpeet Ranskan merentakaisissa departementeissa. Tuet maksetaan yhteisön sääntelyssä annetut vaatimukset täyttävien tavaroiden toimituksesta.

3. Tuet vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat seikat:

- Ranskan merentakaisien departementtien maantieteellisestä asemasta johtuva hankintatilanne ja erityisesti hankintakustannukset,
- tuotteiden hinnat yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla,
- tarvittaessa tuontitullien kantamatta jättäminen kolmansista maista peräisin olevalta tuonnilta,
- suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat.

4. Edellä 3 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan perusteella myönnettäviä tukia saaviin tavaroihin.

5. Luettelo tuotteista, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukien määrät sekä tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Siihen asti, kunnes nuorten urospuolisten paikallisten nautaeläinten määrä on iältään riittävä varmistamaan paikal-

lisen lihan tuotannon kehittymisen ja 9 artiklassa säädettyissä rajoissa otetaan käyttöön mahdollisuus tuoda ilman asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (1) 30 artiklassa tarkoitettuja tulleja paikan päällä lihotettaviksi sellaisia nautaeläimiä, jotka ovat peräisin kolmansista maista ja tarkoitettu Ranskan merentakaisen departementtien kulutukseen.

Edellä 3 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan niiden eläinten osalta, joihin sovelletaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vapautusta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vapautuksen piiriin kuuluvien eläinten määrät määritetään perusteltua tuontitarvetta ilmetessä paikallisen tuotannon kehityksen pohjalta. Kyseiset määrät ja tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti lihotuskauden vähimmäispituus, vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Kyseiset eläimet on tarkoitettu ensisijaisesti tuottajille, joiden pitämistä eläimistä vähintään 50 prosenttia on paikallista alkuperää olevia lihotuseläimiä.

8 artikla

Lisätään direktiiviin 72/462/EY (2) seuraava artikla:

"31 a artikla

Komissio voi tämän direktiivin 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen poiketa sen säännöksistä Ranskan merentakaisiin departementteihin suuntautuvan tuonnin osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 91/496/EY (*) 13 artiklan ja direktiivin 97/78/EY (**) 18 artiklan säännösten soveltamista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja päätöksiä tehtäessä säännöt, joita tuonnin jälkeen sovelletaan, vahvistetaan samaa menettelyä noudattaen.

(*) Neuvoston direktiivi 91/496/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/EY, 90/425/EY ja 90/675/EY muuttamisesta (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

(**) Neuvoston direktiivi 97/78/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997, kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9)."

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1254/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, nautanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21).

(2) Neuvoston direktiivi 72/462/EY annettu 12 päivänä joulukuuta 1972 terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista (EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31).

9 artikla

1. Toisen alakohdan a ja b alakohdassa säädettyjä tukia myönnetään perinteisen toiminnan tukemiseksi ja nautanlihan tuotannon laadun parantamiseksi Ranskan merentakaisen departementtien kulutustarpeiden rajoissa, jotka arvioidaan määräaikaisessa taseessa.

Tasetta laadittaessa otetaan myös huomioon 6 ja 7 artiklan mukaisesti toimitetut eläimet.

- Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklassa säädetyn emolehmäpalkkion lisäosa maksetaan nautanlihan tuottajille. Lisäosa on 50 euroa tuottajan hakemuksen jättöpäivänä pitämää emolehmää kohden.
- Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion lisäosa maksetaan nautanlihan tuottajille. Lisäosa on 25 euroa eläintä kohti.

2. Säännöksiä, jotka koskevat

- asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa vahvistettua erityispalkkion alueellista enimmäismäärää;
- asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklassa vahvistettua tuottajakohtaista tilalla pidettävien eläinten enimmäismäärää emolehmäpalkkion perusosan osalta;
- asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklan mukaisesti vahvistettua kansallista enimmäismäärää teurastuspalkkion perusosan osalta;
- asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklassa vahvistettua tilan kotieläintiheyttä,

ei sovelleta Ranskan merentakaisissa departementeissa erityispalkkioon, emolehmäpalkkion perusosaan, teurastuspalkkion perusosaan eikä tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyihin lisäpalkkioihin.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa mainittuja peruspalkkioita ja lisäpalkkioita myönnetään vuosittain vastaavasti 10 000 urospuolisesta naudasta, 35 000 emolehmästä ja 20 000 teurastetusta eläimestä.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 19 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyy tämän artiklan 1 kohdassa mainittujen taseiden laatiminen ja taseiden mahdolliset tarkistukset tarpeiden kehityksen perusteella, minkä lisäksi

- niissä säädetään urospuolisista naudoista maksettavan erityispalkkion osalta:

— asetuksen (EY) N:o 1254/1994 4 artiklassa määritellyn alueellisen enimmäismäärän rajoissa niiden eläinten määrän "jäädettämistä", joista Ranskan merentakaisissa departementeissa on myönnetty erityispalkkio vuonna 1994,

- palkkioiden myöntämisestä siten, että enimmäismäärä on 90 eläintä ikäluokkaa, kalenterivuotta ja tilaa kohti;
- b) emolehmpalkkion osalta näissä yksityiskohtaisissa säännöissä:
- vahvistetaan säännökset, joilla taataan tarvittavissa määrin niiden tuottajien oikeudet, joille on myönnetty palkkio asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan mukaisesti,
 - voidaan säätää erityisvarannon perustamisesta Ranskan merentakaisia departementteja varten ja oikeuksien myöntämistä tai uudelleenjakoa koskevista erityisedellytyksistä karjankasvatusalan tavoitteet huomioon ottaen; varannon suuruus määritetään tämän artiklan 3 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja vuonna 1994 myönnettyjen palkkioiden lukumäärän mukaan;
- c) teurastuspalkkion osalta säädetään:
- asetuksen (EY) N:o 2342/1999 ⁽¹⁾ 38 artiklan 1 kohdassa määritellyn kansallisen enimmäismäärän rajoissa niiden eläinten määrän ”jäädättämisestä”, joista on myönnetty teurastuspalkkio vuonna 2000.

Soveltamista koskevilla yksityiskohtaisissa säännöissä voidaan säätää täydentävien palkkioiden myöntämistä koskevista lisäedellytyksistä.

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 3 kohdassa tarkoitettuja enimmäismääriä.

10 artikla

1. Tukea myönnetään lehmänmaidon tuotannon kehittämiseksi Ranskan merentakaisen departementtien ihmisravinnoksi tarkoitettujen maitotuotteiden paikallisen kulutustarpeen rajoissa. Tarpeet arvioidaan markkinointivuosittain laadittavassa taseessa. Eläinten ravinnoksi tarkoitettua rasvattoman maidon tuotantoon käytetyt määrät eivät ole tukikelpoisia.

Tukea myönnetään tuottajille ja tuottajaryhmittymille meijereille toimitetuista määristä. Tuki maksetaan meijereiden välityksellä.

Tuki on 8,45 euroa sataa täysmaitokiloa kohti.

Tukea maksetaan vuosittain enintään 40 000 maitotonnistä.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 2342/1999, annettu 28 päivänä lokakuuta 1999, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta (EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30) asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 192/2001 (EYVL L 29, 31.1.2001, s. 7).

2. Asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 säädetyä lehmänmaidon tuottajia koskevaa lisämaksujärjestelmää ei sovelleta Ranskan merentakaisissa departementeissa.

3. Komissio vahvistaa 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua taseen.

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettua enimmäismäärää.

11 artikla

1. Vuosina 2001—2006 myönnetään tukea karjankasvatus- ja maitotuotealan paikallisen tuotannon ja kaupan pitämisen kokonaistukiohjelmien toteuttamiseksi Réunionin ja Martiniquen departementeissa. Vuonna 2001 myönnetään tukea vuosittaisista siirtymäkauden ohjelmista. Kokonaisuohjelmat kestävät viisi vuotta eli kauden 2002—2006.

Nämä ohjelmat voivat sisältää toimenpiteitä laadun ja hygienian parantamisen, kaupan pitämisen, tuotannonalojen rakennejärjestelyjen, tuotannon ja kaupan pitämisen rakenteiden järjestyksen, laatuvalvontaan liittyvien paikallisten tiedotustoimien ja teknisen avun hyödyntämisen kannustamiseksi. Ohjelmiin ei saa sisältyä 9 ja 10 artiklan mukaisesti maksettavia palkkioita täydentävien tukien myöntämistä.

Ohjelmat suunnitellaan ja toteutetaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltion nimeämien toimivaltaisten viranomaisten ja kyseisillä elinkeinoaloilla edustavimmiksi katsottujen toimialakohdainten organisaatioiden välillä.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä komissiolle luonnokset enintään viisi vuotta kestäviksi ohjelmiksi. Komissio hyväksyy ne 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen laajentaa tämän artiklan soveltamisen Guadeloupeen ja Guayanaan edellyttäen, että näissä departementeissa perustetaan toimialakohtaiset organisaatiot.

3. Ranskan viranomaisten on esitettävä vuosittain kertomus ohjelmien täytäntöönpanosta. Komissio esittää vuoden 2005 loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen tässä artiklassa säädetyin toimenpitein soveltamisesta ja tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

III LUKU

HEDELMÄT, VIHANNEKSET, KASVIT JA KUKAT

12 artikla

1. Tukea myönnetään yhdistetyn nimikkeistön ryhmiin 6, 7 ja 8 kuuluville hedelmille, vihanneksille, kukille ja eläville kasveille, CN-koodiin 0904 kuuluville pippureille ja pippuripapiri-

koille sekä CN-koodiin 0910 kuuluville mausteille, jotka on kerätty Ranskan merentakaisista departementeista ja tarkoitettu Ranskan merentakaisien departementtien markkinoiden tarpeisiin. Martiniquessa ja Guadeloupeissa tukea ei myönnetä banaaneille CN-koodiin 0803 00 11 kuuluvia jauhobanaaneita lukuun ottamatta.

Tätä tukea myönnetään yhteisön sääntelyssä vahvistettujen yhteisten vaatimusten mukaisille tuotteille tai tuotteille, jotka ovat hankintasopimukseen sisältyvien vaatimusten mukaisia, jos vahvistettuja vaatimuksia ei ole.

Tuen myöntämisen edellytyksenä ovat yhtäältä yksittäisten tai ryhmittyneiden tuottajien tai asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾ 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden ja toisaalta jakelu- ja ravitsemusalan toimijoiden tai yhteenliittymien välillä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi tehtävät hankintasopimukset.

Tuki maksetaan edellä mainituille yksittäisille tai ryhmittyneille tuottajille tai tuottajaorganisaatioille tuoteryhmille vuosittain vahvistettavien enimmäismäärien rajoissa.

Tuen määrä vahvistetaan kiinteäksi kaikissa määritettävissä tuoteryhmissä erikseen suhteessa sopimuksenaisten tuotteiden keskihintaan. Tuen määrä vaihtelee sen mukaan, onko tuensaaja mahdollisesti jokin asetuksen (EY) N:o 2200/96 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitetuista tuottajaorganisaatioista.

2. Kuivatun (mustan) vaniljan tai vaniljauutteiden valmistukseen tarkoitettun, CN-koodiin 0905 00 00 kuuluvan vihreän vaniljan tuotannolle myönnetään tukea 6,04 euroa kilogrammaa kohti.

Tätä tukea maksetaan enintään 75 tonnille vuodessa.

3. CN-koodiin 3301 21 ja 3301 26 kuuluvien eteeristen geranium- ja vetiveriaöljyjen tuotantoon myönnetään tukea 44,68 euroa kilogrammaa kohti.

Tätä tukea myönnetään geraniumöljylle 30 tonnin vuotuisen määrän ja vetiveriaöljylle 5 tonnin vuotuisen määrän rajoissa.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuoteryhmät ja tuen määrä vahvistetaan sekä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärät tarkistetaan tarvittaessa samaa menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2200/96, annettu 28 päivänä lokakuuta 1996, hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

13 artikla

1. Ranskan merentakaisissa departementeissa korjatuista tuotteista valmistettavien hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotantoon myönnetään tukea.

Tuotantotuki maksetaan jalostajalle, joka on maksanut tuottajalle raaka-aineesta vähintään vähimmäishinnan asetuksessa (EY) N:o 2200/96 tarkoitettujen tuottajien tai näiden hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden ja jalostajien tai näiden laillisten jalostajajärjestöjen tai -liittojen välisen sopimuksen perusteella. Jäsenvaltio vahvistaa raaka-aineelle vähimmäishinnan sen tuotantokustannusten perusteella.

2. Tuen määrä vahvistetaan kiinteäksi jokaiselle määritettävälle tuoteryhmälle erikseen käytetyn paikallisen raaka-aineen hinnan sekä saman raaka-aineen tuontihinnan perusteella.

3. Tukea maksetaan tuoteryhmittäin vahvistettavien vuotuisen määrän rajoissa.

4. Tukea saavien jalosteiden luettelo ja tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuoteryhmät ja tuen määrät sekä 3 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärät vahvistetaan samaa menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Ranskan viranomaisten on esitettävä komissiolle ohjelma ananaksen tuotantoketjun tukemiseksi Martiniquessa.

Ohjelmaan on sisällyttävä toimenpiteitä ananaksen tuotantolosuhteiden, kaupan pitämisen ja jalostuksen parantamisen kannustamiseksi sekä tuotantoketjun kilpailukykyyn, sen rakenteellisten uudelleenjärjestelyjen ja pientilojen säilymisen tukemiseksi. Martiniquessa tuotettu ananas ei saa 13 artiklan mukaisesti maksettua tukia.

2. Ranskan toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä komissiolle luonnokset enintään viisi vuotta kestäviksi ohjelmiksi sekä selvitys edellisen ohjelman täytäntöönpanosta; ohjelmaluonnokset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

1. Sellaisten markkinointivuosisopimusten tekoon, joiden tavoitteena on 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden myynti ja kaupan pitäminen, myönnetään tukea. Tuki maksetaan vuotuisen tuote- ja departementtikohtaisen 3 000 tonnin kauppavaihdon rajoissa.

Sopimukset tehdään yhtäältä tuottajien tai asetuksen (EY) N:o 2200/96 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden ja toisaalta muualle yhteisöön sijoittautuneiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä.

2. Tuki on 10 prosenttia määräpaikka-alueelle toimitetun kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

3. Tuki myönnetään ostajalle, joka sitoutuu pitämään kaupan merentakaisten departementtien tuotteet 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten mukaisesti.

4. Kun 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteutuksesta vastaavat yhteisyritykset, joissa Ranskan merentakaisten departementtien tuottajat tai heidän tuottajaorganisaationsa tai liittonsa sekä muualle yhteisöön sijoittautuneet luonnolliset tai oikeushenkilöt ovat liittyneet yritykseksi tavoitteenaan merentakaisissa departementeissa korjattujen tuotteiden kaupan pitäminen ja osapuolet sitoutuvat vähintään kolmen vuoden ajan jakamaan keskenään yrityksen tavoitteen saavuttamiseksi tarpeellisen osaamisensa ja tietotaitonsa, 2 kohdan mukaisen tuen määrä korotetaan 13 prosenttiin yhteisesti kaupan pidetyn vuosituotannon arvosta.

5. Tässä artiklassa säädettyä tukea maksetaan 1—4 kohdassa määritetyin edellytyksin myös

— Ranskan merentakaisissa departementeissa korjatuista hedelmistä ja vihanneksista jalostetuille tuotteille,

— CN-koodeihin 3301 21 ja 3301 26 kuuluville eteerisille geranium- ja vetiveriöljyille,

— CN-koodiin ex 0905 00 00 kuuluvalla kuivatulle (mustalle) vaniljalle sekä CN-koodiin 3301 90 90 kuuluvilla vaniljauutteille,

joista tehdään niiden myyntiä ja kaupan pitämistä koskevia markkinointivuosisopimuksia.

6. CN-koodiin ex 0807 19 00 kuuluville meloneille sekä CN-koodiin ex 0804 30 00 kuuluvalla ananakselle voidaan kuitenkin myöntää yhdessä departementissa tukea 3 000 tonnia ylittävälle määrälle, mikäli kokonaismäärä, jolle tukea voitaisiin myöntää kaikissa Ranskan merentakaisissa departementeissa, ei ylity.

7. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

SOKERI JA SOKERIRUOKO-SOKERI-ROMMI-TUOTANTOKETJU

16 artikla

1. Sokeriruo'on kuljetukseen pelloilta, joista se korjataan, keräilykeskuksiin myönnetään tukea tuottajille, joiden osalta

jäsenvaltion toimesta määritettävät toimivaltaiset elimet ovat laatineet lähetysluettelon toimituksesta jalostusteollisuudelle.

2. Tuen määrä määritetään etäisyyden ja muiden kuljetukseen liittyvien objektiivisten perusteiden mukaan. Tuki voi olla enintään puolet Ranskan viranomaisten kussakin departementissa kiinteämääräisesti vahvistamista kuljetuskustannuksista tonnia kohti.

17 artikla

1. Tukea myönnetään jalostettaessa sokeriruoko Ranskan merentakaisissa departementeissa suoraan sokerisiirapiksi tai maatalousrommiksi, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (ETY) N:o 1576/89 ⁽¹⁾ 1 artiklan 4 kohdan a alakohdan 2 kohdassa.

Tuki maksetaan tapauksen mukaan sokerisiirapin valmistajalle tai tislajalle sillä edellytyksellä, että sokeriruo'on tuottajalle maksetaan erikseen määritettävä vähimmäishinta.

2. Tukea maksetaan

— sokerisiirapin tuotannosta 250 tonnin vuotuisen määrän rajoissa,

— maatalousrommin tuotannosta 75 600 hehtolitralta puhdasta alkoholia olevan kokonaismäärän rajoissa.

18 artikla

Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä tukien määrä ja 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vähimmäishinta vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

V LUKU

GRAAFINEN TUNNUS

19 artikla

1. Syrjäisimpiin alueisiin kuuluvien Ranskan merentakaisten departementtien tyypillisten maatalouden jalostamattomien tai jalostettujen laatuotteiden tuntemuksen parantamiseksi ja kulutuksen lisäämiseksi on otettu käyttöön graafinen tunnus, jonka käyttöehdoista ammattialan järjestöt tekevät ehdotuksen. Ranskan viranomaisten on toimitettava kyseiset ehdotukset komission hyväksyttäväksi yhdessä lausunnon kanssa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1576/89, annettu 29 päivänä toukokuuta 1989, tislattujen alkoholijuomien määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä (EYVL L 160, 12.6.1989, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 3378/94 (EYVL L 366, 31.12.1994, s. 1).

Tunnuksen käyttöä valvoo julkinen viranomainen tai Ranskan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä laitos.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

III OSASTO

KASVINTERVEYTTÄ KOSKEVAT TOIMENPITEET

20 artikla

1. Ranskan viranomaisten on esitettävä komissiolle ohjelmia kasveille tai kasvipörsäisille tuotteille haitallisten organismien torjumiseksi. Kyseisissä ohjelmissa täsmennetään erityisesti asetettavat tavoitteet, toteutettavat toimet, niiden kesto ja kustannukset. Tämän artiklan mukaisesti esitetyt ohjelmat eivät koske banaaniin kasvinsuojelua.

2. Yhteisö osallistuu kyseisten ohjelmien rahoitukseen alueen tilannetta koskevan teknisen selvityksen perusteella.

3. Yhteisön rahoitusosuudesta ja tuen määrästä päätetään 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Toimenpiteet, joihin voidaan myöntää yhteisön rahoitusta, määritellään samaa menettelyä noudattaen.

4. Rahoitusosuus voi kattaa enintään 60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Maksu suoritetaan Ranskan viranomaisten toimittamien asiakirjojen perusteella. Tarvittaessa komissio voi järjestää tutkimuksia, jotka direktiivin 2000/29/EY⁽¹⁾ 21 artiklassa tarkoitetut asiantuntijat suorittavat sen lukuun.

IV OSASTO

RAKENTEELLISIIN KYSYMYKSIIN LIITTYVÄT POIKKEUSTOIMENPITEET

21 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklasta poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 75 prosenttiin niiden investointien osalta, joilla tähdätään erityisesti tuotannon monipuolistamiseen, uudelleenjärjestelyihin tai kestäväan maatalouteen suuntautumiseen taloudelliselta merkitykseltään

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2000/29/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä (EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/33/EY (EYVL L 127, 9.5.2001, s. 42).

vähäisillä maataloilla, jotka määritetään asetuksen (EY) N:o 1260/1999 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 28 artiklan 2 kohdasta poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 65 prosenttiin niiden investointien osalta, jotka suunnataan pääasiassa paikallisia maataloustuotteita jalostaviin ja kaupan pitäviin yrityksiin asetuksen (EY) N:o 1260/1999 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä määritettävillä aloilla. Pienille ja keskusuurille yrityksille myönnettävän tuen kokonaisarvo rajoitetaan samoin edellytyksin enintään 75 prosenttiin.

3. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdassa säädettyä rajoitusta ei sovelleta Ranskan merentakaisien departementtien alueella sijaitseviin trooppisiin metsiin ja metsäaloihin.

4. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannelle luetelmakohdalle poiketen yhteisön rahoitustuki tämän asetuksen 22, 23 ja 24 artiklassa säädetylle maatalouden ympäristöohjelmalle on 85 prosenttia.

5. Tämän artiklan mukaisesti suunniteltavat toimenpiteet kuvataan lyhyesti näitä departementteja koskevissa, asetuksen (EY) N:o 1260/1999 19 artiklassa tarkoitetuissa yhtenäisissä ohjelma-asiakirjoissa.

V OSASTO

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

23 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 1766/92 22 artiklalla perustettu viljan hallintokomitea tai kyseisten tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetuissa asetuksissa perustetut hallintokomiteat.

Asetuksen (ETY) N:o 827/68⁽²⁾ soveltamisalaan kuuluvien maataloustuotteiden sekä niiden tuotteiden osalta, jotka eivät kuulu minkään yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisalaan,

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 827/68, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1968, tiettyjen perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 151, 30.6.1968, s. 16), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105).

komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 1696/71 ⁽¹⁾ 20 artiklalla perustettu humalan hallintokomitea.

Graafisen tunnuksen osalta ja muissa tässä asetuksessa säädettyissä tapauksissa komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 2200/96 perustettu tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitea.

Asetuksen III osaston täytäntöönpanemiseksi komissiota avustaa päätöksellä 76/894/ETY ⁽²⁾ perustettu pysyvä kasvinuojelukomitea.

Asetuksen IV osaston täytäntöönpanemiseksi komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1260/1999 48 artiklalla perustettu aluekehityksen ja alueellisen uudelleenjärjestelyn komitea sekä 50 artiklassa perustettu maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Asetuksen III osaston osalta sovelletaan kuitenkin direktiivin 2000/29/EY 18 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komiteat vahvistavat työjärjestyksensä.

24 artikla

Komissio voi hyväksyä perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden, joihin sovelletaan mainitun perustamissopimuksen 87—89 artiklan määräyksiä, tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen aloilla toimintatukia, joilla pyritään vähentämään Ranskan merentakaisen departementtien syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvia maataloustuotannon erityisrajoitteita.

25 artikla

Edellä 21 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä lukuun ottamatta tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohdan mukaisia maatalousmarkkinoiden tasapainottamiseen tarkoitettuja interventioita.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1696/71, annettu 26 päivänä heinäkuuta 1971, humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 175, 4.8.1971, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 191/2000 (EYVL L 23, 28.1.2000, s. 4).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 76/894/ETY, tehty 23 päivänä marraskuuta 1976, pysyvän kasvinuojelukomitean perustamisesta (EYVL L 340, 9.12.1976, s. 25).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103).

26 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi erityisesti valvonta-toimenpiteiden ja hallinnollisten seuraamusten osalta ja ilmoitettava niistä komissiolle.

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

27 artikla

1. Ranskan on esitettävä komissiolle vuosikertomus tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta.

2. Viimeistään järjestelmän viidennen soveltamisvuoden päättyessä komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle yleisen kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutettujen toimien vaikutuksesta sekä tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

28 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3763/91. Viittauksia asetukseen (ETY) N:o 3763/91 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Kumotaan asetus (ETY) N:o 525/77 markkinointivuodesta 2002/2003.

Komissio voi 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistaa tarvittavat siirtymäkauden toimenpiteet, joiden avulla varmistetaan sopusointuinen siirtyminen vuonna 2000 tai markkinointivuonna 2000/2001 voimassaolevasta järjestelmästä tällä asetuksella käyttöön otettuihin toimenpiteisiin perustuvaan järjestelmään. Se huolehtii siitä, että keskeytyksiä ei tapahdu, jos nykyisiä toimenpiteitä jatketaan.

29 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sen voimaantulopäivästä. Kuitenkin

— 10 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001,

— 11 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001,

— 16 artiklaa sovelletaan markkinointivuodesta 2001—2002 alkaen korjattavaan sokeriruokoon,

— 21 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

LIITE I

Asetuksen 2 ja 3 artiklassa tarkoitettuun erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat tuotteet

- Rehuksi ja ihmisravinnoksi tarkoitetut viljat ja viljatuotteet
- Humala
- Siemenperunat
- Jalostusteollisuuteen tarkoitetut kasviöljyt
- Muut kuin 13 artiklassa tarkoitettua tukea saavat jalostettaviksi tarkoitetut hedelmäliha, hedelmäsoseet ja tiivistetyt hedelmämehut
- CN-koodeihin 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 ja 2309 90 53 kuuluvat rehuksi käytetyt valmisteet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ainoastaan Guayanán departementissa siihen asti, kunnes valmistuslaitosten tuotanto saadaan tosiasiallisesti käynnistymään. Tuotujen tuotteiden tuontitullista vapauttaminen koskee ainoastaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 11 artiklan mukaisesti vahvistettuja maksuja.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 3763/91	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 2 kohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan 3 kohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan 4 kohdan 1 alakohta	3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
2 artiklan 4 kohdan 2 alakohta	3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
2 artiklan 5 kohta	3 artiklan 4 kohta
2 artiklan 6 kohta	3 artiklan 3 ja 6 kohta
3 artiklan 1 kohta	Liite I
3 artiklan 2 kohta	Poistettu
3 artiklan 3 kohta	5 artikla
3 artiklan 4 kohta	4 artikla
3 artiklan 5 kohta	3 artiklan 6 kohta ja 5 artiklan 2 kohta
3 artiklan 6 kohta	Poistettu
4 artikla	6 artikla
5 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohdan a alakohta	Poistettu
5 artiklan 1 kohdan b alakohta	9 artiklan 1 kohdan a alakohta
	9 artiklan 1 kohdan b alakohta
5 artiklan 2 kohdan a alakohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohta
5 artiklan 2 kohdan b alakohta	9 artiklan 2 kohdan b alakohta
	9 artiklan 2 kohdan c alakohta
5 artiklan 2 kohdan c alakohta	9 artiklan 2 kohdan d alakohta
5 artiklan 3 kohdan 1 alakohta	9 artiklan 3 kohta
5 artiklan 3 kohdan 2 alakohta	9 artiklan 4 kohta
5 artiklan 3 kohdan 3 alakohta	9 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 4 kohta	9 artiklan 4 kohta
5 artiklan 5 kohta	Poistettu
6 artikla	10 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artiklan ensimmäinen alakohta	3 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan toinen alakohta	3 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
8 artiklan kolmas alakohta	3 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
8 artiklan neljäs alakohta	3 artiklan 6 kohta

Asetus (ETY) N:o 3763/91	Tämä asetetus
9 artikla	Poistettu
9 a artikla	11 artikla
10 artikla	8 artikla
11 artikla	20 artikla
12 artikla	Poistettu
13 artikla	12 artikla
14 artikla	13 artikla
	14 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artikla	Poistettu
17 artikla	16 artikla
18 artikla	17 artikla
19 artikla	18 artikla
20 artikla	19 artikla
21 artikla	21 artikla
	24 artikla
22 artikla	25 artikla
22 a artikla	22 ja 23 artikla
	26 artikla
23 artikla	27 artikla
	28 artikla
24 artikla	29 artikla
Liite	Liite I
	Liite II

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1453/2001,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001,

tietyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1600/92 kumoamisesta (Poseima)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto hyväksyi päätöksellä 91/315/ETY ⁽²⁾ Madeiran ja Azorien syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta johtuvia valinnaisia erityisiä toimenpiteitä koskevan ohjelman (Poseima) osana yhteisön syrjäisimpien alueiden hyväksi harjoittamaa politiikkaa. Ohjelmalla pyritään edistämään näiden alueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ja mahdollistamaan se, että ne hyötyvät yhteisön markkinoista, joihin ne kuuluvat erottamattomana osana, vaikka niiden tilanne objektiivisesti katsottuna on maantieteellisesti ja taloudellisesti poikkeava. Ohjelmassa otetaan huomioon yhteisen maatalouspolitiikan soveltaminen näillä alueilla, ja siihen kuuluu sellaisten erityistoimenpiteiden toteuttaminen, joilla pyritään erityisesti parantamaan niiden maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyviä edellytyksiä sekä vähentämään niiden poikkeuksellisesta maantieteellisestä sijainnista johtuvia vaikutuksia ja perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tunnustettuja rajoitteita.

(2) Ihmisravinnoksi, jalostukseen ja maatalouden tuotantopanoksina käytettävien välttämättömien tuotteiden hankintalähteiden kannalta poikkeuksellisesta maantieteellisestä sijainnista johtuen kuljetuskustannukset ovat Madeiralla ja Azoreilla korkeat. Tämän lisäksi saaristoluonteeseen liittyvät objektiiviset tekijät aiheuttavat toimijoille ja tuottajille näillä saaristoalueilla lisärajoitteita, jotka haittaavat vakavasti heidän toimintaansa. Näitä haittoja voidaan vähentää alentamalla mainittujen välttämättömien tuotteiden hintoja. Näin ollen on aiheellista ottaa käyttöön erityinen hankintajärjestelmä saarten hankintojen varmistamiseksi ja näiden alueiden syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvien lisäkustannusten vähentämiseksi.

(3) Tätä tarkoitusta varten on perustamissopimuksen 23 artiklasta poiketen syytä vapauttaa kyseisten tuotteiden kolmansista maista tuleva tuonti sovellettavista tuontituloista. Jotta otetaan huomioon kyseisten tuotteiden alkuperä ja niille yhteisön säännöksillä tunnustettu tullikohdeltu, suoraan tuotaviksi tuotteiksi olisi katsottava erityisen hankintajärjestelmän etujen myöntämistarkoituksessa myös tuotteet, jotka ovat olleet yhteisön tullialueella sisäisessä jalostuksessa tai tullivarastossa.

(4) Jotta hintojen alentamista näillä alueilla sekä syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvien lisäkustannusten vähentämistä koskeva tavoite saavutettaisiin tehokkaasti ja samalla säilytettäisiin yhteisön tuotteiden kilpailukyky, olisi myönnettävä tukia yhteisön tuotteiden hankintaan näillä saarilla. Näissä tuissa olisi otettava huomioon Madeiraan ja Azoreille suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset ja hinnat kolmansiiin maihin suuntautuvassa viennissä sekä maatalouden tuotantopanosten tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvat lisäkustannukset.

(5) Koska erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat määrät rajoittuvat näiden alueiden hankintatarpeisiin, järjestelmä ei haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Eriyisen hankintajärjestelmän taloudellisista hyödyistä ei lisäksi saisi aiheutua kaupan vääristymiä kyseisten tuotteiden osalta. Tästä syystä näiden tuotteiden jälleenvienti tai jälleenvienti Madeiralta ja Azoreilta olisi kielletty. Tämä kielto ei kuitenkaan koske Madeiran ja Azoreiden alueen välistä kauppaa. Tietyin edellytyksin jalostuksen osalta tätä kieltoa ei myöskään sovelleta kolmansiiin maihin suuntautuvaan vientiin, joka toteutetaan alueellisen kaupan suosimiseksi, eikä muualle yhteisöön suuntautuviin perinteisiin lähetyksiin.

(6) Eriyisen hankintajärjestelmän taloudellisten hyötyjen olisi alennettava tuotantokustannuksia, ja niiden on siirryttävä loppukuluttajalle alhaisempina kuluttajahintoina. Tästä syystä niiden myöntämisen perusteena pitäisi käyttää sitä, että tuesta saatava hyöty tosiasiaa siirtyy eteenpäin, ja olisi otettava käyttöön tarvittavat valvontatoimenpiteet.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 171, 29.6.1991, s. 10.

(7) Hedelmien, vihannesten, syötävien juurten ja mukuloitten sekä kukkien ja elävien kasvien aloilla hehtaarituki-järjestelmä on osoittautunut soveltumattomaksi erityi-

- sesti menettelyjen raskauden ja monimutkaisuuden sekä ehdotettujen tukien rakenteen vuoksi. Olisi tehtävä johdopäätöksiä Poseidom-ohjelman uudistuksesta tällä alalla saaduista myönteisistä kokemuksista ja otettava käyttöön kaupan pitämistä ja jalostusta koskeva tuki Madeiran ja Azorien markkinoiden hankintoja varten. Tällä tuella olisi vahvistettava paikallistuotannon kilpailukykyä keskeisillä markkinoilla ulkomaiseen kilpailuun nähden, vastattava paremmin kuluttajien ja uusien jakelukanavien odotuksiin ja parannettava tilojen tuottavuutta sekä tuotteiden laatua. Lisäksi on tärkeää jatkaa näiden tuoreiden tai jalostettujen tuotteiden kaupan pitämistä ja lisätä niiden arvostusta muualla yhteisössä. Näillä kahdella alueella voitaisiin tällä alalla tehdä aluekohtaisen taloustutkimuksen avulla rakenteellisia parannuksia.
- (8) Viininviljelyn, yleisimmän viljelymuodon, jatkuminen Madeiralla on taloudellisista ja ympäristösyistä välttämätöntä. Kotimaisen tuotannon tukemiseksi myönnetään määrättyillä alueilla tuotetun laatuviinin tuottamiseen suuntautuneille viinitarhoille kiinteämääräistä hehtaaritukea. Tuki on käytössä myös Azoreilla.
- (9) Kummallakaan alueella ei sovelleta markkinoiden sääntelymekanismeja eikä luopumispalkkioita.
- (10) Azorien ja Madeiran maataloustuottajia olisi rohkaistava tuottamaan laatutuotteita, ja näiden tuotteiden kaupan pitämistä olisi edistettävä. Yhteisön käyttöön ottaman graafisen tunnuksen käyttö voisi olla tässä suhteessa hyödyksi.
- (11) Madeiran perinteistä karjankasvatustoimintaa olisi tuettava paikallisten kulutustarpeiden tyydyttämiseksi osittain. Tätä tarkoitusta varten olisi poikettava joistakin yhteisten markkinajärjestelyn tuotantorajoituksia koskevista säännöksistä kehitysasteen ja muusta yhteisöstä täysin poikkeavien paikallisten tuotanto-olosuhteiden huomioon ottamiseksi. Tavoitteeseen voidaan pyrkiä täydentävällä tavalla rahoittamalla geneettisiä parannusohjelmia, joihin sisältyy puhdasrotuisten siitoseläinten ostoa, ostamalla paikallisiin oloihin paremmin soveltuvia kaupallisia rotuja ja myöntämällä emolehmä- ja teurastuspalkkion lisäosia. Paikallisen karjankasvatuksen kehittymistä odotettaessa olisi säädettävä lihotettavaksi tarkoitettujen urospuolisten eläinten hankinnasta väliaikaisesti vuotuisen enimmäismäärän rajoissa, jotta pyrkimystä edellä mainittuun tavoitteeseen ei vaarannettaisi. Arvio paikallisesta kulutustarpeesta vahvistetaan määräaikaisessa taseessa. Karjankasvatus- ja maitotuotealojen paikallisten toimien kokonaistukiohjelman avulla
- tuotannonalojen olisi voitava laatia ja ottaa käyttöön paikallisiin oloihin soveltuvia strategioita talouden kehittämiseen, alueiden tuotantokäytön suunnitteluun ja toimijoiden ammattimaisuuden lisäämiseen, jotta yhteisön tuki voidaan hyödyntää tehokkaasti.
- (12) Madeiralla meijereille myönnettävä tuki tuoreiden lehmänmaitotuotteiden kulutukseen ihmisravinnoksi ei ole ollut riittävä kotimaisten ja ulkomaisten hankintojen tasapainon säilyttämiseksi erityisesti siitä syystä, että alan kankeat rakenteet aiheuttavat vaikeuksia ja alalla on heikot valmiudet sopeutua uudenvälisiin taloudellisiin ympäristöihin. Tästä syystä tuki on tarkoitettu taseen avulla suunnata paikallistuotannon keräystukeen, johon liitetään lupa tuottaa yhteisön alkuperää olevasta maitojauheesta iskukuumennettua maitoa, jotta paikallinen kulutustarve voidaan tyydyttää laajemmin.
- (13) Koska on tarpeen ylläpitää paikallista tuotantoa kannustavalla tavalla, on perusteltua olla soveltamatta asetusta (ETY) N:o 3950/92⁽¹⁾. Tämä poikkeus on vahvistettava 4 000 tonnin rajoissa siten, että 2 000 tonnia on tarkoitettu nykyistä tuotantoa varten ja enintään 2 000 tonniksi tällä hetkellä arvioitu määrä on tarkoitettu tuotannon järkevälle kehittämiselle.
- (14) Peruna-ala on Madeiralla elintärkeä sekä taloudellisesti että sosiaalisesti ja ympäristönäkökulmasta katsottuna. Erittäin korkeat tuotantokustannukset johtuvat tilojen pienestä koosta sekä tuotantopanosten kustannuksista. Jotta kotimaista tuotantoa voitaisiin tukea saaristoalueen kulutustottumusten täyttämiseksi, ihmisravinnoksi tarkoitettujen perunoiden viljelystä maksetaan erityistukea.
- (15) Tuotantoketjua sokeriruoko-sokeri-rommi koskevat tuet myönnetään sokeriruosta jalostettavien tuotteiden valmistukseen tarvittavan paikallisen sokeriruokotuotannon tukemiseen alueen perinteisten tuotantomenetelmien tarpeita vastaavasti.
- (16) Väkevien viinien valmistusta perinteisin menetelmin olisi jatkettava saarilla helpottamalla tiivistetyn rypälemehun ja viinivalmistuksesta peräisin olevan alkoholin ostoa muualta yhteisöstä sekä myöntämällä tukea näiden viinien vanhentamiseen. Tämän tuotteen laadun ja aitouden korostamiseksi toteutettujen toimien tukemiseksi sen kaupan pitämistä olisi tuettava.
- (17) Pajunkasvatukseen olisi Madeiralla annettava tukea, jotta tämä maataloustoimintaa merkittävästi täydentävä toiminta, joka mahdollistaa saaristoalueen epäsuotuisim-

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92, annettu 28 päivänä joulukuuta 1992, maito- ja maitotuotealan lisämaksusta (EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1256/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 73).

millä seuduilla sijaitsevien perheyritysten alkutuotannon käsityöläistoimet, voi jatkaa.

- (18) Tekniset ja sosiaalis-taloudelliset ongelmat ovat estäneet sen, että kaikilla niillä viljelyaloilla, joille on istutettu viinialan yhteisessä markkinajärjestelyssä kiellettyjä hybridi-viiniköynnöslajikkeita, siirrytään käyttämään toisia lajikkeita määrääjän kuluessa. Näillä viljelmillä tuotettu viini on tarkoitettu yksinomaan paikalliseen perinteiseen kulutukseen. Määrääjän pidentäminen mahdollistaisi uusiin lajikkeisiin siirtymisen kyseisillä viljelmillä ja samalla alueen voimakkaasti viininviljelyyn perustuvan talousrakenteen säilyttämisen. Portugalin olisi ilmoitettava joka vuosi komissiolle, miten uusiin lajikkeisiin siirtyminen kyseisillä viljelyaloilla edistyy.
- (19) Maidontuotanto ja nautakarjan kasvatusta muodostavat Azorien saaristoalueen maatalouden perustan, ja niiden elintärkeä merkitys niin taloudellisesti kuin sosiaalisesti-kin erityisesti pientuottajille olisi otettava huomioon alalle myönnettävissä tuissa. Alan perinteisten elinkeinotoimintojen säilymisen varmistamiseksi on tarkoitus jatkaa emolehmäpalkkion lisäosan ja lypsylehmäpalkkion myöntämistä käytettävissä olevien paikallisten kiintiöiden mukaisten enimmäismäärien rajoissa. Olisi otettava käyttöön teurastuksen lisäosa, jonka avulla saadaan myytyä ylimääräiset urospuoliset nautaeläimet, joille ei löydy tavanomaisia markkinoita saaristoalueella ja jotka on lähetettävä muualle yhteisöön, mistä aiheutuu alueen poikkeuksellisen maantieteellisen sijainnin vuoksi merkittäviä lisäkustannuksia. Karjankasvatus- ja maitotuotetoimien paikallisten toimien kokonaistukiohjelman avulla tuotannonalojen olisi voitava laatia ja ottaa käyttöön paikallisiin oloihin soveltuvia strategioita talouden kehittämiseen, alueiden tuotantokäytön suunnitteluun ja toimijoiden ammattimaisuuden lisäämiseen, jotta yhteisön tuki voidaan hyödyntää tarkoituksenmukaisesti.
- (20) Maataloustoiminta Azorien saarilla on suuresti riippuvainen maitotuotteiden tuotannosta. Tämä riippuvuus yhdessä muiden syrjäisimmän alueen asemaan liittyvien haittojen ja toimeentulovaihtoehtojen puuttamisen kanssa haittaa alueen talouden kehitystä. Olisi otettava huomioon saarten paikallistuotannolla tyydytettävät kulutustarpeet ja poikettava neljän markkinointivuoden ajan markkinointivuodesta 1999/2000 alkaen joistakin maidon ja maitotuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn tuotantorajoituksia koskevista säännöksistä kehitysasteen ja paikallisten tuotanto-olosuhteiden huomioon ottamiseksi. Vaikka toimenpide poikkeaa perustamissopimuksen 34 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan määräyksistä, se on rajoitettu koskemaan saaristoalueen maidontuottajia ja sen taloudellinen merkitys Portugalin kokonaisuutena nähden on hyvin vähäinen. Toimenpiteellä on tarkoitus sen soveltamisaikana jatkaa alan uudelleenjärjestelyä saaristossa ilman, että se haittaa maitotuotteiden markkinoita tai vaikuttaa merkittävästi maksujärjestelmän moitteettomaan toimintaan Portugalissa ja yhteisössä.
- (21) Azorien kasvinviljelyn osalta on otettava huomioon rajallinen viljelykelpoinen ala, tilojen pieni koko ja pirstaleisuus sekä tehotuotannon vähäisyys, joista aiheutuu merkittäviä tuotantokustannuksia. Tämän tuotannon (juurikkaat, sikuri, peruna, tupakka, ananas, viini, tee jne.) säilyminen on elintärkeä vaihtoehto pääasiallisen tuotantoalan muodostavalle paikalliselle karjankasvatukselle. Tämän tuotannon säilymisen ja kehityksen varmistamiseksi on otettu käyttöön paikallisen jalostusteollisuuden tuki, ja sitä olisi jatkettava.
- (22) Väkevien viinien valmistusta Azoreilla olisi myös jatkettava perinteisin menetelmin myöntämällä *verdelho*-viinille vanhentamistukea.
- (23) Madeiran maataloustuotannon kasvinterveys kärsii erityisesti ilmasto-oloihin sekä alueella tähän asti käytettyjen torjuntamenetelmien riittämättömyyteen liittyvistä vaikeuksista, ja siksi on tarpeen ottaa käyttöön myös biologisiin menetelmiin perustuvia haitallisten organismien torjuntaohjelmia ja määritellä yhteisön rahoitusosuus näiden ohjelmien toteutuksessa.
- (24) Asetuksessa (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ määritetään ne maaseudun kehittämistoimenpiteet, jotka voivat saada yhteisön tukea, sekä edellytykset tuen saamiseen.
- (25) Tämän asetuksen tavoitteena on näiden alueiden syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta johtuvien haittojen korjaaminen.
- (26) Joidenkin näillä alueilla sijaitsevien maatilojen tai jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittavien yritysten rakenteet ovat selkeästi riittämättömät, ja ne kärsivät erityisongelmista. Tästä syystä olisi joidenkin investointityyppien osalta voitava poiketa tiettyjen asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädettyjen rakenteellisten tukien myöntämistä rajoittavista tai sen kieltävistä säännöksistä.
- (27) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdassa metsätaloustuen myöntäminen rajoitetaan metsiin ja metsäaloihin, jotka ovat yksityisten omistajien tai heidän

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

yhdistystensä tai kuntien tai kuntayhtymien omistuksissa. Osa näillä alueilla sijaitsevista metsistä ja metsäaloista on muiden julkisviranomaisten kuin kuntien omistuksissa. Näin ollen on aiheellista säätää mainitussa artikkelissa säädettyjen edellytysten lieventämisestä.

(28) Yhteisön rahoitusosuus kolmessa asetuksen (EY) N:o 1257/1999 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa liitännäistoimenpiteessä voi olla syrjäisimmillä alueilla enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista. Yhteisön osuus neljännen liitännäistoimenpiteen eli maatalouden ympäristöohjelman rahoituksesta on kuitenkin asetuksen (EY) N:o 1257/1999 47 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti enintään 75 prosenttia kaikilla tavoitteen 1 alueilla. Ottaen huomioon maatalouden ympäristöohjelman tärkeän merkityksen maaseudun kehittämisessä yhteisön rahoitusosuus olisi yhdenmukaistettava syrjäisimmillä alueilla kaikkien liitännäistoimenpiteiden osalta.

(29) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 artiklan 2 kohdassa sekä liitteessä määritetään maatalouden ympäristöohjelman nojalla myönnettävän yhteisön tuen vuotuiset enimmäismäärät. Azorien tiettyjen hyvin herkkin laidunalueiden ympäristöllisesti erityisten olosuhteiden sekä maiseman ja maatalousmaan perinteisten ominaispiirteiden, erityisesti Madeiran pengerviljelmien, säilyttämisen huomioon ottamiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta korottaa näitä määriä enintään kaksinkertaisiksi joidenkin määrittelyjen toimenpiteiden osalta.

(30) Asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ 14 artiklan mukaisesti kaikki suunnitelmat, yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat kattavat seitsemän vuoden pituisen ohjelmakauden, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000. Johdonmukaisuuden vuoksi ja syrjinnän välttämiseksi saman ohjelman edunsaajien välillä tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia on voitava soveltaa poikkeuksellisesti koko kyseiseen ohjelmakauteen.

(31) Komission pysyvään käytäntöön, jonka mukaan valtiontukia ei saa myöntää toimintatukina perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen, voidaan myöntää poikkeus, jotta voidaan lieventää Madeiran ja Azorien maataloustuotannon erityisrajoitteita, jotka aiheutuvat syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta, syrjäisimpien alueiden asemasta, viljelyalan vähäisyydestä, pinnanmuodostuksesta ja ilmasto-oloista sekä siitä, että ollaan taloudellisesti riippuvaisia pienestä määrästä tuotteita.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1).

(32) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa säädetään erityistoimenpiteistä Madeiran ja Azorien syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta aiheutuvien ongelmien ratkaisemiseksi tiettyjen maataloustuotteiden osalta.

I OSASTO

ERITYINEN HANKINTAJÄRJESTELMÄ

2 artikla

Otetaan käyttöön erityinen hankintajärjestelmä, joka koskee liitteissä I ja II lueteltuja ihmisravinnoksi, jalostukseen ja maatalouden tuotantopanoksina käytettäviä välttämättömiä maataloustuotteita Madeiralla ja Azoreilla.

Liitteissä I ja II lueteltujen tuotteiden vuotuiset hankintatarpeet ilmaistaan määrällisesti arvioidussa taseessa. Paikallisille markkinoille tarkoitettuja ja tietyn edellytyksin kolmansiin maihin vietyjä tai perinteisesti muualle yhteisöön lähetettäväksi tarkoitettuja tuotteita jalostavan tai pakkaavan teollisuuden tarpeista voidaan tehdä erillinen arvioitu tase.

3 artikla

1. Kolmansista maista peräisin olevista erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvista tuotteista, jotka tuodaan suoraan Azorien tai Madeiran alueelle, ei peritä tullia hankintataseessa määritettyjen määrien rajoissa.

Tämän osaston soveltamiseksi yhteisön tullialueella sisäisessä jalostuksessa tai tullivarastossa olleita tuotteita pidetään suoraan tuotaina.

2. Edellä 2 artiklan mukaisesti määritettävien tarpeiden tyydyttämisen takaamiseksi määrien, hinnan ja laadun osalta ja sen varmistamiseksi, että yhteisön toimittamien tuotteiden osuus säilyy, Azoreille ja Madeiralle myönnetään tukea interventiotoimenpiteiden osana julkisiin varastoihin varastoitujen tai yhteisön markkinoilla saatavissa olevien yhteisön tuotteiden hankintaa varten.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Tuen määrää vahvistettaessa otetaan huomioon Madeiran ja Azorien markkinoille suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset ja hinnat kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä sekä maatalouden tuotantopanosten tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvat lisäkustannukset.

3. Erityinen hankintajärjestelmä pannaan täytäntöön ottaen huomioon erityisesti:

— Azorien ja Madeiran erityistarpeet ja, kun kyseessä ovat jalostukseen tarkoitettut tuotteet tai maatalouden tuotantopanokset, tarkat laatuvaatimukset,

— muun yhteisön kanssa käytävä kauppa,

— suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat.

4. Erityisen hankintajärjestelmän soveltaminen edellyttää tuontitullista vapautuksesta tai, kun kyseessä on hankinta muualta yhteisöstä, myönnetystä tuesta johtuvan taloudellisen edun tosiasiallista siirtämistä loppukäyttäjälle.

5. Erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvia tuotteita ei voida jälleenviedä kolmansiin maihin eikä jälleensä lähettää muualle yhteisöön. Tässä kohdassa tarkoitettu kielto ei koske Azorien ja Madeiran välistä kauppaa.

Jos näitä tuotteita jalostetaan Azorien tai Madeiran alueilla, edellä mainittua kieltoa ei sovelleta tästä jalostuksesta, 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti komission määrittämiä edellytyksiä noudattaen saatujen tuotteiden kolmansiin maihin suuntautuvaan Azorien tai Madeiran vientiin.

Jos kyseisiä tuotteita jalostetaan Azoreilla tai Madeiralla, edellä mainittua kieltoa ei sovelleta tästä jalostuksesta saatujen tuotteiden muualle yhteisöön suuntautuviin perinteisiin lähetyksiin.

Mitään vientitukea ei myönnetä.

6. Tämän osaston soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Nämä säännöt koskevat erityisesti seuraavia seikkoja:

— hankintaan yhteisöstä myönnettyjen tukien määrän vahvistaminen,

— erilliset säännökset, joilla varmistetaan myönnettyjen etujen tosiasiallinen siirtäminen loppukäyttäjälle,

— tarvittaessa tuonti- tai toimitustodistusjärjestelmän käyttöönotto.

Komissio laatii hankintataseet 35 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Se voi samaa menettelyä noudattaen

tarkistaa kyseisiä taseita sekä liitteissä I ja II olevien tuotteiden luetteloa Azorien ja Madeiran tarpeiden kehityksen mukaan.

Azorien raakasokerin hankinnassa tarpeet arvioidaan ottaen huomioon alueen sokerijuurikkaan tuotannon kehitys. Hankintajärjestelmään kuuluvat määrät määritetään siten, että Azoreilla vuosittain puhdistettavan sokerin kokonaismäärä on enintään 10 000 tonnia.

Asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽¹⁾ 9 artiklaa ei sovelleta Azoreilla.

II OSASTO

PAIKALLISTUOTANTOA KOSKEVAT TUKITOIMENPITEET

I LUKU

MOLEMPIEN ALUEIDEN YHTEISET TOIMENPITEET

1 JAKSO

Karjankasvatus

4 artikla

1. Karjankasvatusalalla tukia myönnetään yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten tai kaupallisia rotuja olevien eläinten ja yhteisöstä peräisin olevien tuotteiden hankintaan Azoreille ja Madeiralle, lukuun ottamatta puhdasrotuisten nautaeläinten hankkimista Azoreille.

2. Myöntämisedellytyksissä on otettava huomioon erityisesti tuotannon aloittamiseen, karjan geneettiseen parantamiseen ja paikallisiin olosuhteisiin parhaiten soveltuvien rotujen hankintaan liittyvät tarpeet Azoreilla ja Madeiralla. Tuet maksetaan yhteisön sääntelyssä annetut vaatimukset täyttävien tavaroiden toimituksesta.

3. Tuet vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat seikat:

— Madeiran ja Azorien maantieteellisestä asemasta johtuva hankintatilanne ja erityisesti hankintakustannukset,

— tuotteiden hinnat yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla,

— tarvittaessa tuontitullien kantamatta jättäminen kolmansista maista peräisin olevalta tuonnilta,

— suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2038/1999, annettu 13 päivänä syyskuuta 1999, sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 906/2001 (EYVL L 127, 9.5.2001, s. 28).

4. Edellä 3 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan perusteella myönnettäviä tukia saaviin tavaroihin.

5. Luettelo tuotteista, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukien määrät sekä tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

2 JAKSO

Hedelmät, vihannekset, kasvit ja kukat

5 artikla

1. Tukea myönnetään yhdistetyn nimikkeistön ryhmiin 6, 7 ja 8 kuuluville hedelmille, vihanneksille, kukille ja eläville kasveille sekä CN-koodiin 0902 kuuluvalla teelle, CN-koodiin 0409 00 kuuluvalla hunajalle ja CN-koodiin 0904 kuuluville pippuripaprikoille, jotka on korjattu tai tuotettu paikallisesti ja tarkoitettu kyseisten tuotantoalueiden markkinoiden tarpeisiin. Madeiralla tätä tukea ei myönnetä banaaneille.

Tätä tukea myönnetään yhteisön sääntelyssä vahvistettujen yhteisten vaatimusten mukaisille tuotteille tai tuotteille, jotka ovat hankintasopimuksiin sisältyvien vaatimusten mukaisia, jos vahvistettuja vaatimuksia ei ole.

Tuen myöntämisen edellytyksenä ovat yhtäältä yksittäisten tai ryhmittyneiden tuottajien tai asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾ 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden ja toisaalta jakelu- ja ravitsemusalan toimijoiden tai yhteenliittymien välillä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi tehtävät hankintasopimukset.

Tuki maksetaan edellä mainituille yksittäisille tai ryhmittyneille tuottajille tai tuottajaorganisaatioille tuoteryhmille vuosittain vahvistettavien enimmäismäärien rajoissa.

Tuen määrä vahvistetaan kiinteäksi kaikissa määritettävissä tuoteryhmissä erikseen suhteessa sopimuksenaisten tuotteiden keskihintaan. Tuki vaihtelee sen mukaan, onko tuensaaja mahdollisesti jokin asetuksen (EY) N:o 2200/96 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitetuista tuottajaorganisaatioista.

2. Tätä artiklaa ei sovelleta ananaksen tuotantoon Azoreilla.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2200/96, annettu 28 päivänä lokakuuta 1996, hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuoteryhmät ja tuen määrä vahvistetaan samaa menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Tukea myönnetään 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin kuuluvien tuoreiden tai jalostettujen tuotteiden kaupan pitämistä koskevien markkinointivuosisopimusten tekemiseen. Kasvien ja kukkien osalta tuki ei edellytä markkinointivuosisopimuksen tekemistä.

Kummallakin alueella kyseinen tuki maksetaan tuote- ja vuosikohtaisesti enintään 3 000 tonnille.

Sopimukset tehdään yhtäältä saarille sijoittautuneiden yksittäisten tai ryhmittyneiden tuottajien tai asetuksen (EY) N:o 2200/96 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden ja toisaalta muualle yhteisöön sijoittautuneiden luonnollisten tai oikeushenkilöiden välillä.

2. Tuki on 10 prosenttia määräraikka-alueelle toimitetun kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

3. Tuki myönnetään myyjälle, joka on tehnyt 1 kohdassa tarkoitettujen sopimuksen muualle yhteisöön sijoittautuneen toimijan kanssa.

4. Kun yhteisyritykset, jotka kyseisten alueiden tuottajat, tuottajaorganisaatiot tai -liitot ja muualle yhteisön alueelle sijoittautuneet luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt ovat muodostaneet kyseisten alueiden tuotteiden kaupan pitämistä varten, toteuttavat 1 kohdassa säädetty toimet ja kun osapuolet sitoutuvat jakamaan vähintään kolmen vuoden ajan yhteisyrityksen tavoitteen toteuttamiseksi tarpeelliset tiedot ja asiantuntemuksen, 2 kohdassa säädetty tuki korotetaan 13 prosenttiin vuosittain yhteisesti kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Yhteisö osallistuu kummallakin alueella enintään 100 000 eurolla kahden tuoreiden ja jalostettujen, erityisesti trooppisten hedelmien ja vihannesten alaan liittyvän erittelevän ja tulevaisuudennäkymiä koskevan taloudellisen tutkimuksen rahoitukseen.

Tutkimus sisältää alan taloudellisen ja teknisen arvion kummallakin alueella. Siinä eritellään erityisesti hankintaan liittyviä tietoja, jalostuskustannuksia sekä tarkastellaan kehityksen ja myynnin edellytyksiä ja mahdollisuuksia alueellisella ja kansain-

välisellä tasolla ottaen huomioon tiedot kilpailusta maailmanmarkkinoilla.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

3 JAKSO

Viini

8 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾ II osaston II luvun ja III osaston I ja II luvun sekä asetuksen (EY) N:o 1227/2000 ⁽²⁾ III luvun säännöksiä ei sovelleta Azoreilla ja Madeiralla.

9 artikla

1. Kiinteää hehtaaritukea myönnetään sellaisten viiniköynnösten viljelyn ylläpitämiseen, joista tuotetaan määritetyllä alueella tuotettuja laatuviinejä (tma-laatuviinit) perinteisillä tuotantovyöhykkeillä.

Tukea maksetaan aloille:

- joille on istutettu jäsenvaltioiden vahvistaman, asetuksen (EY) N:o 1493/1999 19 artiklassa tarkoitetun luokittelun mukaisia viiniköynnöslajikkeita, jotka sopivat niiden alueella tuotetun tma-laatuviinin valmistukseen; ja
- joiden hehtaarituookset ovat pienempiä kuin jäsenvaltion vahvistamat enimmäismäärät ilmoitettuna rypäleiden, rypälemehun tai viinin määrinä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä VI olevan I kohdan edellytysten mukaisesti.

2. Vuotuinen tuki on 650 euroa hehtaarilta. Tuki myönnetään tuottajaryhmittymille tai -organisaatioille. Siirtymäkauden aikana tukea myönnetään kuitenkin myös yksittäisille tuottajille. Siirtymäkaudella kaikki tuet myönnetään Madeiran viini-insituutin ja Azorien viininviljelylautakunnan välityksellä 35 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistettavien edellytysten mukaisesti.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, viinin yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 1227/2000, annettu 31 päivänä toukokuuta 2000, viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityisesti tuotantokyvyn osalta (EYVL L 143, 16.6.2000, s. 1).

10 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 19 artiklan 1 kohdasta poiketen viinirypäleitä, jotka ovat peräisin kielletyistä hybridiviiniköynnöslajikkeista (Noah, Othello, Isabelle, Jacques, Clinton, Herbemont) ja joita korjataan Azoreiden ja Madeiran alueilla, saa käyttää sellaisen viinin tuotantoon, joka jää näiden alueiden sisälle.

2. Portugali lopettaa asteittain 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä viljelyn sellaisilla aloilla, joille on istutettu kiellettyjä hybridiviiniköynnöslajikkeita, asetuksen (EY) N:o 1493/1999 II osaston III luvussa säädettyjä järjestelmiä tarvittaessa hyödyntäen.

3. Portugali ilmoittaa joka vuosi komissiolle, miten uusiin lajikkeisiin siirtyminen ja rakenneuudistus edistyy niillä viljelyaloilla, joille on istutettu kiellettyjä hybridiviiniköynnöslajikkeita.

4 JAKSO

Graafinen tunnus

11 artikla

1. Syrjäisimpiin alueisiin kuuluvien Madeiran ja Azorien tyyppillisten maatalouden jalostamattomien tai jalostettujen laatuotteiden tuntemuksen parantamiseksi ja kulutuksen lisäämiseksi on otettu käyttöön graafinen tunnus, jonka käyttöehdoista ammattialan järjestöt tekevät ehdotuksen. Portugalin viranomaisten on toimitettava kyseiset ehdotukset komission hyväksyttäväksi yhdessä lausunnon kanssa.

Tunnuksen käyttöä valvoo julkinen viranomainen tai Portugalin toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä laitos.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

MADEIRAN TUOTTEITA KOSKEVAT TUKITOIMENPITEET

1 JAKSO

Karjankasvatus ja maitotuotteet

12 artikla

1. Siihen asti, kunnes nuorten urospuolisten paikallisten nautaeläinten määrä on riittävä perinteisen lihantuotannon ylläpitämiseen, ja 13 artiklassa säädetyn taseen rajoissa:

- a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾ 30 artiklassa tarkoitettuja tulleja ei sovelleta saarille suuntautuvaan, kolmansista maista peräisin olevien saarilla lihotettaviksi ja kulutettaviksi tarkoitettujen nautaeläinten tuontiin;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen ja muualta yhteisöstä peräisin olevien eläinten hankintaan myönnetään tukea enintään 1 000 eläimelle; näiden eläinten on oltava ensisijaisesti tarkoitettu tuottajille, joiden lihottamista eläimistä vähintään 50 prosenttia on paikallista tuotantoa.

Edellä 3 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan tavaroihin, joita koskevat tämän artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteet.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä hyötyvien eläinten määrät määritetään määräaikaisessa taseessa paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Kyseiset määrät, tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuen määrä sekä tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti lihotuskauten vähimmäispituus, vahvistetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä tukia myönnetään perinteisen toiminnan tukemiseksi ja naudanlihan tuotannon laadun parantamiseksi saarten kulutustarpeiden rajoissa, jotka arvioidaan määräaikaisessa taseessa. Tasetta laadittaessa otetaan huomioon myös 4 artiklan mukaisesti toimitetut siitoseläimet ja 12 artiklassa tarkoitettuun hankintajärjestelmään kuuluvat eläimet.

2. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion lisäosa maksetaan tuottajille paikallisissa olosuhteissa lihotettua teurastettua eläintä kohti. Lisäosa on 25 euroa eläintä kohti. Palkkion lisäosa myönnetään vuosittain 2 500 teurastetun eläimen rajoissa.

3. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklassa säädetyn emolehmiin pidosta myönnettävän palkkion lisäosa maksetaan naudanlihan tuottajille. Lisäosa on 50 euroa tuottajan hakemuksen jättöpäivänä pitämää emolehmää kohti.

4. Säännöksiä, jotka koskevat

- a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa säädettyä erityispalkkion alueellista enimmäismäärää;
- b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklassa säädettyä tuottajakohtaista tilalla pidettävien eläinten enimmäismäärää emolehmpalkkion perusosan osalta;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1254/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21).

- c) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa tarkoitettua kansallista enimmäismäärää teurastuspalkkion perusosan osalta,

ei sovelleta Madeiralla erityispalkkioon, emolehmpalkkioon eikä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyihin lisäpalkkioihin.

5. Peruspalkkioita sekä 3 kohdassa mainittuja lisäpalkkioita myönnetään vuosittain vastaavasti 2 000 urospuolisesta naudasta, 1 000 emolehmästä ja 6 000 teurastetusta eläimestä.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyy tämän artiklan 1 kohdassa mainittujen taseiden laatiminen ja taseiden mahdolliset tarkistukset tarpeiden kehityksen perusteella, minkä lisäksi

- a) niissä säädetään urospuolisista naudoista maksettavan erityispalkkion osalta:

— asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa määritellyn alueellisen enimmäismäärän rajoissa niiden eläinten määrän "jäädättämisestä", joista Madeiralla on myönnetty erityispalkkio vuonna 2000,

— palkkioiden myöntämisestä siten, että enimmäismäärä on 90 eläintä ikäluokkaa, kalenterivuotta ja tilaa kohti;

- b) emolehmpalkkion osalta näissä yksityiskohtaisissa säännöissä:

— vahvistetaan säännökset, joilla taataan tarvittavissa määrin niiden tuottajien oikeudet, joille on myönnetty palkkio asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan mukaisesti,

— voidaan säätää erityisvarannon perustamisesta Madeiraa varten sekä oikeuksien jakoa tai uudelleenjakoa koskevista erityisedellytyksistä karjankasvatusalan tavoitteet huomioon ottaen; varannon suuruus määritetään 5 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja vuodelle 2000 myönnettyjen palkkioiden lukumäärän mukaan;

- c) teurastuspalkkion osalta säädetään:

— asetuksen (EY) N:o 2342/1999 ⁽²⁾ 38 artiklan 1 kohdassa määritellyn enimmäismäärän rajoissa niiden eläinten määrän "jäädättämisestä", joista on myönnetty teurastuspalkkio vuonna 2000.

Soveltamista koskevissa yksityiskohtaisissa säännöissä voidaan säätää täydentävien palkkioiden myöntämistä koskevista lisäedellytyksistä.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 2342/1999, annettu 28 päivänä lokakuuta 1999, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta (EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 192/2001 (EYVL L 29, 31.1.2001, s. 7).

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 5 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärät.

14 artikla

1. Vuosina 2002—2006 myönnetään tukea karjankasvatus- ja maitotuotealojen paikallisten tuotteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevan kokonaistukiohjelman toteuttamiseksi Madeiralla.

Ohjelma voi sisältää toimenpiteitä laadun ja hygienian parantamisen, kaupan pitämisen, tuotannonalojen rakennejärjestelyjen, tuotannon ja kaupan pitämisen rakenteiden järkipäätämisen, laatutuotantoon liittyvien paikallisten tiedotustoimien ja teknisen avun hyödyntämisen kannustamiseksi. Ohjelmaan ei saa sisältyä 13 ja 15 artiklan mukaisesti maksettavia palkkioita täydentävien tukien myöntämistä.

Ohjelma suunnitellaan ja toteutetaan tiiviinä yhteistyönä jäsenvaltion nimeämien toimivaltaisten viranomaisten ja kyseisillä elinkeinoaloilla edustavimpien tuottajaorganisaatioiden tai -liittojen välillä.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä komissiolle luonnokset enintään viisi vuotta kestäviksi ohjelmiksi. Komissio hyväksyy ne 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

3. Portugalin viranomaisten on esitettävä vuosittain kertomus ohjelman täytäntöönpanosta. Komissio esittää vuoden 2005 loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen tässä artiklassa säädetyn toimenpiteen soveltamisesta ja tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

15 artikla

1. Jäljempänä 2 kohdassa säädettyä tukea myönnetään perinteisen toiminnan tukemiseksi ja lehmänmaidon tuotannon parantamiseksi laadullisesti Madeiran määräraikaisessa taseessa arvioidujen kulutustarpeiden rajoissa. Tasetta laadittaessa otetaan huomioon 2 artiklassa tarkoitettuun hankintajärjestelmään kuuluvat maitotuotteet.

2. Tukea myönnetään paikallisesti tuotettavien tuoreiden lehmänmaitotuotteiden ihmisravinnoksi käyttöä varten saarten kulutustarpeiden rajoissa, jotka arvioidaan määräajoin.

Tuen määrä on 12 euroa 100 kilogrammalta täysmaitoa, joka on toimitettu meijeriin edellä tarkoitettujen tuotteiden säännöllisen myynnin takaamiseksi paikallisilla markkinoilla. Tuki maksetaan meijereille.

3. Asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 ⁽¹⁾ säädettyä lehmänmaidontuottajia koskevaa lisämaksujärjestelmää ei sovelleta Madeiralla 4 000 tonnin paikallisen maidontuotannon rajoissa.

4. Asetuksen (EY) N:o 2597/97 ⁽²⁾ 2 ja 3 artiklasta poiketen ja paikallisten kulutustarpeiden rajoissa Madeiralle annetaan lupa tuottaa iskukuumennettua maitoa yhteisön alkuperää olevasta maitojauheesta sikäli kuin toimenpiteessä turvataan paikallisesti tuotetun maidon keräys ja menekki. Tämä tuote on tarkoitettu ainoastaan paikalliseen kulutukseen.

5. Komissio tarkistaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuen ja antaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaisissa säännöissä määritetään erityisesti paikallisesti tuotetun tuoreen maidon määrä, joka on käytettävä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen iskukuumennettujen maidon tuottamiseen.

2 JAKSO

Perunat

16 artikla

1. Hehtaaritukea myönnetään CN-koodeihin 0701 90 50 ja 0701 90 90 kuuluvien ihmisravinnoksi tarkoitettujen perunoiden viljelyyn.

Vuotuinen tuki on 596,9 euroa hehtaarilta.

Tukea maksetaan vuosittain enintään 2 000 hehtaarin istutetulle ja korjatulle alalle.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

3 JAKSO

Sokeriruoko-sokeri-rommi-tuotantoketju

17 artikla

1. Sokeriruoko-on viljelijöille myönnetään vuosittain kiinteämääräistä hehtaaritukea.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92, annettu 18 päivänä joulukuuta 1992, maito- ja maitotuotealan lisämaksusta (EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1256/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 73).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2597/97, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997, maito- ja maitotuotealan yhteistä markkinajärjestelyä koskevista lisäsäännöistä kulutukseen tarkoitettujen maidon osalta (EYVL L 351, 23.12.1997, s. 13).

2. Tuki on vuosittain 500 euroa istutetulta ja korjatulta hehtaarialalta. Tukea maksetaan enintään 100 hehtaarille.

18 artikla

1. Tukea myönnetään jalostettaessa Madeirassa tuotettu sokeriruoko suoraan sokerisiirapiksi (Mel de cana) tai maatalousrommiksi, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (ETY) N:o 1576/89 ⁽¹⁾ 1 artiklan 4 kohdan a alakohdassa.

Tuki maksetaan tapauksen mukaan sokerisiirapin valmistajalle tai tislajalle sillä edellytyksellä, että sokeriruo'on tuottajalle on maksettu määritettävä vähimmäishinta.

2. Tukea myönnetään seuraavalle vuosituotannolle: 250 tonnia sokerisiirappia ja 2 500 hehtolitraa alkoholipitoisuudeltaan 71,8° olevaa maatalousrommia.

19 artikla

Edellä 17 ja 18 artiklassa säädettyjen tukien määrät, tuottajalle maksettava vähimmäishinta sekä mainittujen artiklojen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

4 JAKSO

Viini

20 artikla

1. Tässä artiklassa säädettyjä tukia myönnetään Madeiran väkevien viinien valmistuksen tukemiseksi kyseisen alueen perinteisiä menetelmiä vastaavien tarpeiden rajoissa.

2. Tukea myönnetään kyseisten väkevien viinien viiniyttämiseen makeuttamiseen tarkoitetun puhdistetun tiivistetyn rypälemehun ostamiseen muualta yhteisöstä.

3. Viiniä tislaamalla saadun alkoholin ostoon myönnetään tukea.

Tämän erityismenekin edellytykset vahvistetaan siten, etteivät yhteisön alkoholin ja alkoholijuomien markkinat häiriinny.

4. Tukien määrät vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat näkökohdat:

a) Madeiran maantieteellisestä asemasta johtuva hankintatilanne ja erityisesti hankintakustannukset;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1576/89, annettu 29 päivänä toukokuuta 1989, tislattujen alkoholijuomien määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä (EYVL L 160, 12.6.1989, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 3378/94 (EYVL L 366, 31.12.1994, s. 1).

b) tuotteiden hinnat yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla;

c) suunnitellun tuen taloudelliset näkökohdat.

Tukea ei myönnetä rypälemehujen eikä viiniä tislaamalla saadun alkoholin vientiin Madeiralta.

5. Tukea myönnetään Madeiran väkevien viinien vanhentamiseen enintään 20 000 hehtolitralla vuosittain. Kyseinen tuki maksetaan väkeville viineille, joita on vanhennettu vähintään viisi vuotta. Se maksetaan kullekin erälle kolmena markkinointivuonna.

Päivittäinen tuki on 0,040 euroa hehtolitralla.

6. Madeiran viinin lähettämiseen yhteisön markkinoille ja kaupan pitämiseen yhteisön markkinoilla myönnetään väliaikaisesti vuosittaista tukea.

Vuosittainen tuki on 0,2 euroa pullolta 2,5 miljoonan litran rajoissa.

7. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

5 JAKSO

Paju

21 artikla

1. Pajun viljelijöille myönnetään vuosittain kiinteämääräistä hehtaaritukea.

2. Tuki on 575 euroa istutetulta ja korjatulta hehtaarialalta 200 hehtaarin määrän rajoissa.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

III LUKU

AZORIEN TUOTTEITA KOSKEVAT TUKITOIMENPITEET

1 JAKSO

Karjankasvatus ja maitotuotteet

22 artikla

1. Tässä artiklassa säädettyjä tukia myönnetään Azoreille välttämättömän perinteisen taloudellisen toiminnan tukemiseksi naudanliha- ja maitoalalla.

2. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion lisäosa maksetaan tuottajille teurastettua eläintä kohti. Lisäosa on 25 euroa eläintä kohti.

3. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklassa säädetyn emolehmien pidosta myönnettävän palkkion lisäosa maksetaan naudanhoidon tuottajille. Lisäosa on 50 euroa tuottajan hake-
muksen jättöpäivänä pitämää emolehmää kohti.

4. Säännöksiä, jotka koskevat

- a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa säädettyä erityispalkkion alueellista enimmäismäärää;
- b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa tarkoitettua kansallista enimmäismäärää teurastuspalkkion perusosan osalta,

ei sovelleta Azoreilla erityispalkkioon, teurastuspalkkioon eikä tämän artiklan 2 kohdassa säädettyyn lisäpalkkioon.

5. Peruspalkkioita ja edellä 2 kohdassa mainittuja lisäpalkkioita myönnetään vuosittain vastaavasti 40 000 urospuolisesta naudasta ja 33 000 teurastetusta eläimestä.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Ne sisältävät mahdolliset tarkistukset tarpeiden kehityksen perusteella ja niissä säädetään

- a) urospuolisista naudoista maksettavan erityispalkkion osalta:
- asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa määritellyn alueellisen enimmäismäärän rajoissa niiden eläinten määrän "jäädymisestä", joista Azoreilla on myönnetty erityispalkkio vuonna 2000;
- b) teurastuspalkkion osalta:
- asetuksen (EY) N:o 2342/1999 38 artiklan 5 kohdassa määritellyn enimmäismäärän rajoissa niiden eläinten määrän "jäädymisestä", joista on myönnetty teurastuspalkkio vuonna 2000.

Soveltamista koskevilla yksityiskohtaisissa säännöissä voidaan säätää täydentävien palkkioiden myöntämistä koskevista lisäedellytyksistä.

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 5 kohdassa tarkoitettuja enimmäismääriä.

7. Lypsylehmien pidosta myönnetään erityispalkkio enintään 78 000 eläimelle.

Kyseinen palkkio maksetaan karjankasvattajalle. Sen määrä on 96,6 euroa karjankasvattajan hakemuksen jättöpäivänä pitämää lehmää kohti.

8. Tukea myönnetään seuraavien perinteisesti valmistettujen juustojen yksityiseen varastointiin:

- *St Jorge*, jonka ikä on vähintään kolme kuukautta,

— *Ilha*, jonka ikä on vähintään 45 päivää.

Tuen määrä vahvistetaan 10 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9. Otetaan käyttöön tuki Azoreilla syntyneiden nuorten urospuolisten nautaeläinten muille yhteisön alueille myyntiä varten.

Tuki, joka on 40 euroa lähetettyä eläintä kohti, myönnetään enintään 20 000 eläimestä tuottajille, jotka ovat kasvattaneet näitä eläimiä vähintään kolmen kuukauden ajan ennen lähetystä.

10. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tapauksen mukaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

23 artikla

1. Markkinointivuodet 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 ja 2002/2003 kattavan siirtymäkauden aikana ainoastaan asetuksen (ETY) N:o 3950/92 9 kohdan c kohdan määritelmän mukaisten tuottajien, jotka ovat sijoittuneet Azoreille, harjoittavat tuotantoa Azoreilla ja jotka pitävät kaupan viitemääränsä, jota on korotettu tämän kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti määritetyllä prosenttiosuudella, ylittäviä määriä, katsotaan vaikuttaneen ylitykseen, kun lisämaksu jaetaan edellä mainitun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettujen tuottajien kesken.

Lisämaksu peritään määriteltä, jotka ylittävät tällä tavoin korotetun viitemäärän sen jälkeen, kun tämän korotuksen rajoissa käyttämättä jääneet määrät on jaettu uudelleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille tuottajille suhteessa kunkin käytössä olevaan viitemäärään.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus vastaa 73 000 tonnin määrän ja kullakin tilalla 31 päivänä maaliskuuta 2000 käytettävissä olleiden viitemäärien summan välistä suhdetta. Sitä sovelletaan ainoastaan kunkin tuottajan käytettävissä 31 päivänä maaliskuuta 2000 olleisiin viitemääriin.

2. Kaupan pidettyjä maito- tai maitoekvivalenttimääriä, jotka ylittävät viitemäärät mutta eivät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua prosenttimäärää mainitussa kohdassa säädetyn uudelleenjaon jälkeen, ei oteta huomioon asetuksen (ETY) N:o 3950/92 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti laskettavaa Portugalin viitemäärän mahdollista ylitystä todettaessa.

24 artikla

1. Portugalin tasavallan on annettava komissiolle tiedoksi tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti annetut säännökset ennen niiden voimaantuloa.

25 artikla

1. Komissio säätää tarvittaessa 23 artiklan soveltamista koskevista toimenpiteistä 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

26 artikla

1. Vuosina 2002—2006 myönnetään tukea karjankasvatusta ja maitotuotealojen paikallisten tuotteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevan kokonaistukiohjelman toteuttamiseksi Azoreilla.

Tämä ohjelma voi sisältää toimenpiteitä laadun ja hygienian parantamisen, kaupan pitämisen, laatuvalvontaan liittyvien paikallisten tiedustustoimien ja teknisen avun hyödyntämisen kannustamiseksi. Ohjelmaan ei saa sisältyä 22 artiklan mukaisesti maksettavia palkkioita täydentävien tukien myöntämisestä.

Ohjelma suunnitellaan ja toteutetaan tiiviinä yhteistyönä jäsenvaltion nimeämien toimivaltaisten viranomaisten ja kyseisillä elinkeinoaloilla edustavimpien tuottajaorganisaatioiden tai -liittojen välillä.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä komissiolle luonnokset enintään viisi vuotta kestäviksi ohjelmiksi. Komissio hyväksyy ne 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

3. Portugalin viranomaisten on esitettävä vuosittain kertomus ohjelman täytäntöönpanosta. Komissio esittää vuoden 2005 loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen tässä artiklassa säädetyn toimenpiteen soveltamisesta ja tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

2 JAKSO

Ananas

27 artikla

Tukea myönnetään CN-koodiin 0804 30 00 kuuluvien ananasten tuotantoon vuosittain 2 000 tonnin enimmäismäärän rajoissa.

Tuki on 1,20 euroa kilogrammalta.

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

3 JAKSO

Sokeri

28 artikla

1. Kiinteää hehtaaritukea myönnetään sokerijuurikkaan tuotannon kehittämiseen valkoisen sokerin 10 000 tonnin vuosituotantoa vastaavan alan rajoissa.

Tuki on 800 euroa kylvetyltä ja korjatulta hehtaarialalta.

2. Azoreilla korjattujen juurikkaiden jalostamiseen valkoiseksi sokeriksi myönnetään erityistukea puhdistetun sokerin 10 000 tonnin vuosittaisen kokonaistuotannon rajoissa.

Tuki on 27 euroa 100 kilogrammalta puhdistettua sokeria. Sitä voidaan tarkistaa 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

4 JAKSO

Tupakka

29 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2075/92⁽¹⁾ I osastossa säädettyä palkkiota täydentävä palkkio myönnetään Burley P. -lajikkeen lehtitupakan tuotantoa varten 250 tonnin määrän rajoissa. Täydentävä palkkio on 0,24 euroa kilogrammalta lehtitupakkaa.

Asetuksen (EY) N:o 2848/98⁽²⁾ palkkiojärjestelmän soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan täydentävään palkkioon, jollei 35 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen annetuista erityisistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

5 JAKSO

Siemenperunat, sikuri ja tee

30 artikla

1. Tukea myönnetään CN-koodiin ex 0701 10 00 kuuluvien siemenperunoiden tuotantoon 200 hehtaarin alan rajoissa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2075/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1336/2000 (EYVL L 154, 27.6.2000, s. 2).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 2848/98, annettu 22 päivänä joulukuuta 1998, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä raakatupakka-alan palkkiojärjestelmän, tuotantokiintiöiden sekä tuottajaryhmittymille myönnettävän erityistuen osalta (EYVL L 358, 31.12.1998, s. 17), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 385/2001 (EYVL L 57, 27.2.2001, s. 18).

Tuki on 596,9 euroa hehtaarilta.

2. Tukea myönnetään CN-koodiin 1212 99 10 kuuluvan sikurin tuotantoon enintään 200 hehtaarin alan rajoissa.

Tuki on 596,9 euroa hehtaarilta.

3. Tukea myönnetään markkinointivuosisopimusten tekemiseksi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen perunoiden kaupan pitämisestä 6 artiklassa määritellyin edellytyksin.

4. Teen viljelyyn myönnetään hehtaaritukea.

Vuotuinen tuki on 800 euroa korjatulta hehtaarialalta.

Tukea maksetaan enintään 100 hehtaarille.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

31 artikla

Tukea myönnetään Azorien verdelho-viinin vanhentamiseen vuosittain 4 000 hehtolitrin enimmäismäärän rajoissa. Tuki maksetaan verdelho-viinille, jonka vanhentaminen kestää vähintään kolme vuotta. Sitä maksetaan kullekin erällä kolmen viinivuoden ajan.

Tuki on 0,08 euroa hehtolitrilta/päivä.

III OSASTO

KASVINTERVEYTTÄ KOSKEVAT TOIMENPITEET

32 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset esittävät komissiolle kasveille ja kasvituotteille vahingollisten organismien torjuntaan tarkoitettuja ohjelmia. Kyseisissä ohjelmissa täsmennetään erityisesti asetettavat tavoitteet, toteutettavat toimet, niiden kesto ja kustannukset. Tämän artiklan mukaisesti esitetyt ohjelmat eivät koske banaaniin kasvinsuojelua.

2. Yhteisö osallistuu kyseisten ohjelmien rahoitukseen alueen tilannetta koskevan teknisen selvityksen perusteella.

3. Yhteisön rahoitusosuus sekä tuen määrä päätetään 29 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Yhteisön rahoitukseen oikeutetut toimenpiteet määritellään samaa menettelyä noudattaen.

4. Rahoitusosuus voi kattaa enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Maksu suoritetaan toimivaltaisten

viranomaisten toimittaman asiakirja-aineiston perusteella. Tarvittaessa komissio voi järjestää tutkimuksia, jotka 8 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/29/EY⁽¹⁾ 21 artiklassa tarkoitettujen asiantuntijain suorittamat sen lukuun.

IV OSASTO

RAKENTEELLISIIN KYSYMYKSIIN LIITTYVÄT POIKKEUSTOIMENPITEET

33 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklasta poiketen tuen kokonaisarvoksi, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, vahvistetaan enintään 75 prosenttia niiden investointien osalta, joilla tähdätään erityisesti tuotannon monipuolistamiseen, uudelleenjärjestelyihin tai kestäväan maatalouteen suuntautumiseen taloudelliselta kooltaan pienillä maataloilla, jotka määritetään asetuksen (EY) N:o 1260/1999 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ohjelmatyön täydennyksessä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 28 artiklan 2 kohdasta poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 65 prosenttiin niiden investointien osalta, jotka suunnataan pääasiassa paikallisia maataloustuotteita jalostaviin ja kaupan pitäviin yrityksiin asetuksen (EY) N:o 260/1999 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ohjelma-asiakirjan täydennyksessä määritettävillä aloilla. Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävän tuen kokonaisarvo rajoitetaan samoin edellytyksin enintään 75 prosenttiin.

3. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdassa säädettyä rajoitusta ei sovelleta Azorien ja Madeiran alueella sijaitseviin subtrooppisiin metsiin ja metsäaloihin.

4. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannelta luetelmakohdasta poiketen yhteisön rahoitustuki kyseisen asetuksen 22, 23 ja 24 artiklassa säädetyille maatalouden ympäristöohjelmalle on 85 prosenttia.

5. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 artiklan 2 kohdassa säädetään, mainitun asetuksen liitteessä esitettyjä yhteisön tuen vuotuisia enimmäismääriä voidaan korottaa enintään kaksinkertaisiksi Azorien järvien suojelutoimenpiteiden sekä maiseman ja maatalousmaan perinteisten ominaispiirteiden säilyttämistoimenpiteiden, erityisesti Madeiran pengerviljelmiä tukevien kivimuurien säilyttämisen, osalta.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2000/29/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojoitoimenpiteistä (EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1), direktiivi sellaisenaan kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/33/EY (EYVL L 127, 9.5.2001, s. 42).

6. Tämän artiklan mukaisesti suunniteltavat toimenpiteet kuvataan lyhyesti näitä alueita koskevissa, asetuksen (EY) N:o 1260/1999 18 artiklassa tarkoitetuissa toimenpideohjelmissa.

V OSASTO

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

34 artikla

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

35 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾ 22 artiklalla perustettu viljan hallintokomitea tai kyseisten tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetuissa asetuksissa perustetut hallintokomiteat.

Asetuksen (ETY) N:o 827/68 ⁽²⁾ soveltamisalaan kuuluvien maataloustuotteiden sekä niiden tuotteiden, jotka eivät kuulu minkään yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisalaan, osalta komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 1696/71 ⁽³⁾ 20 artiklalla perustettu humalan hallintokomitea.

Graafisen tunnuksen ja muiden tässä asetuksessa säädettyjen tapausten osalta komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 2200/96 perustettu tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitea.

Asetuksen III osaston täytäntöönpanemiseksi komissiota avustaa päätöksellä 76/894/ETY ⁽⁴⁾ perustettu pysyvä kasvinuojelukomitea.

Asetuksen IV osaston täytäntöönpanemiseksi komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1260/1999 48 artiklalla perustettu aluekehityksen ja alueellisen uudelleenjärjestelyn komitea sekä 50

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1766/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 827/68, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1968, tiettyjen perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 151, 30.6.1968, s. 16), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1696/71, annettu 26 päivänä heinäkuuta 1971, humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 175, 4.8.1971, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 191/2000 (EYVL L 23, 18.1.2000, s. 4).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 76/894/ETY, tehty 23 päivänä marraskuuta 1976, pysyvän kasvinuojelukomitean perustamisesta (EYVL L 340, 9.12.1976, s. 25).

artiklalla perustettu maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/486/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Asetuksen III osaston osalta sovelletaan kuitenkin direktiivin 2000/29/EY 18 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määraika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komiteat vahvistavat työjärjestyksensä.

36 artikla

Komissio voi hyväksyä perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden, joihin sovelletaan mainitun perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan määräyksiä, tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen aloilla toimintatukia, joilla pyritään vähentämään Azorien ja Madeiran syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvia maataloustuotannon erityisrajoitteita.

37 artikla

Edellä 33 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä lukuun ottamatta tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽⁵⁾ 2 artiklan 2 kohdan mukaisia maatalousmarkkinoiden tasapainottamiseen tarkoitettuja interventioita.

38 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi erityisesti valvonta-toimenpiteiden ja hallinnollisten seuraamusten osalta ja ilmoitettava niistä komissiolle.

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

39 artikla

1. Portugalin on esitettävä komissiolle vuosikertomus tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta.

2. Viimeistään järjestelmän viidennen soveltamisvuoden päättyessä komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle yleisen kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutettujen toimien vaikutuksesta sekä tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103).

40 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1600/92 ⁽¹⁾. Viittauksia asetukseen (ETY) N:o 1600/92 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2001.

41 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Edellä 33 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1600/92, annettu 15 päivänä kesäkuuta 1992, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi (EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

LIITE I

Luettelo 3 artiklassa säädettyyn Azorien alueen erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvista tuotteista

Tavaran kuvaus	CN-koodi
Rehuksi ja ihmisravinnoksi tarkoitettut viljat ja viljatuotteet	
Maissin siemenet	1005 10
Riisi	1006
Soijapavut	1201 00 90
Auringonkukan siemenet	1206 00 99
Humala	1210
Raaka juurikassokeri	1701 12 10
Muut kuin tämän asetuksen 5 artiklan soveltamisalaan kuuluvat hedelmämehut (raaka-aineet)	2009
Oliiviöljy	1509 10 90, 1509 90 00, 1509 00 90

LIITE II

Luettelo 3 artiklassa säädettyyn Madeiran alueen erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvista tuotteista

Tavaran kuvaus	CN-koodi
Rehuksi ja ihmisravinnoksi tarkoitetut viljat ja viljatuotteet	
Humala	1210
Kuivattu sinimailanen	1214
Soijakakut	2304
Riisi	1006
Kasviöljyt	ex 1507—1516
Sokerit	1701 ja 1702 (isoglukoosia lukuun ottamatta)
Muut kuin tämän asetuksen 5 artiklan soveltamisalaan kuuluvat tiivistetyt hedelmämehut ja hedelmäsäilykkeet (raaka-aineet)	2007 99 ja 2008 ja 2009
Naudanliha:	
Tuore tai jäähdytetty	0201
Jäädytetty	0202
Sianliha	0203
Maitotuotteet:	
Maitojauhe	ex 0402
Nestemäinen maito	0401
Voi	0405
Juustot	0406
Siemenperunat	0701 10 00

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 1600/92	Tämä asetetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 6 kohta
4 artikla	4 artikla
5 artikla	12 artikla
6 artikla	Poistettu
7 artikla	3 artiklan 4 kohta
8 artiklan 1 kohta	3 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
	3 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 2 kohta	3 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
9 artikla	3 artiklan 5 kohdan neljäs alakohta
10 artikla	3 artiklan 6 kohta
11 artikla	Poistettu
	5 artikla
12 artikla	6 artikla
13 artikla	7 artikla
	10 artikla
14 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	Poistettu
14 artiklan 3 kohta	13 artiklan 3 kohta
	13 artiklan 2 kohta
	13 artiklan 4 kohta
	13 artiklan 5 kohta
14 artiklan 4 kohta	13 artiklan 6 kohta
	14 artikla
15 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	15 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
15 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohta	15 artiklan 2 kohta
	15 artiklan 3 kohta
	15 artiklan 4 kohta
15 artiklan 2 kohta	15 artiklan 5 kohta
16 artikla	16 artikla
17 artikla	17 artikla
18 artikla	18 artikla
19 artikla	19 artikla

Asetus (ETY) N:o 1600/92	Tämä asetus
20 artikla	8 artikla
21 artikla	20 artikla
	20 artiklan 6 kohta
	21 artikla
22 artikla	9 artikla
23 artikla	Poistettu
24 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta
24 artiklan 2 kohta	Poistettu
	22 artiklan 2 kohta
24 artiklan 3 kohta	22 artiklan 3 kohta
	22 artiklan 4 kohta
	22 artiklan 5 kohta
	22 artiklan 6 kohta
24 artiklan 4 kohta	22 artiklan 7 kohta
24 artiklan 5 kohta	22 artiklan 8 kohta
	22 artiklan 9 kohta
24 artiklan 6 kohta	22 artiklan 10 kohta
	23 artikla
	24 artikla
	25 artikla
	26 artikla
25 artikla	28 artikla
26 artikla	29 artikla
27 artikla	30 artikla
	30 artiklan 4 kohta
	31 artikla
28 artikla	8 artikla
29 artikla	9 artikla
30 artikla	27 artikla
31 artikla	11 artikla
32 artikla	33 artikla
33 artikla	32 artikla
	34 artikla
	35 artikla
	36 artikla
34 artikla	37 artikla
	38 artikla
	39 artiklan 1 kohta
35 artiklan 1 kohta	Poistettu
35 artiklan 2 kohta	39 artiklan 2 kohta
	40 artikla
36 artikla	41 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
	Liite III

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1454/2001,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001,

tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1601/92 kumoamisesta (Poseican)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (ETY) N:o 1911/91 ⁽²⁾ säädetään Kanariansaarten sulauttamisesta yhteisön tullialueeseen ja kaikkien yhteisten politiikkojen ulottamisesta koskemaan Kanariansaaria, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten erityistoimenpiteiden soveltamista, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon Kanariansaarten erityisrajoitteet sekä taloudellinen järjestelmä ja verohistoria. Mainitun asetuksen 2 ja 10 artiklan mukaisesti yhteisen maatalouspolitiikan soveltaminen edellyttää erityisen hankintajärjestelmän voimaantuloa. Kyseinen soveltaminen edellyttää lisäksi saaristoalueen maataloustuotantoon liittyvien erityistoimenpiteiden toteuttamista.
- (2) Neuvosto hyväksyi päätöksellä 91/314/ETY ⁽³⁾ Kanariansaarten syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta johtuvia erityisiä toimenpiteitä koskevan ohjelman (Poseican) osana yhteisön syrjäisimpien alueiden hyväksi harjoittamaa politiikkaa. Ohjelmalla pyritään edistämään tämän alueen taloudellista ja sosiaalista kehitystä ja mahdollistamaan se, että se hyötyy yhtenäismarkkinoista, joihin se kuuluu erottamattomana osana, vaikka sen tilanne objektiivisesti katsottuna on maantieteellisesti ja taloudellisesti poikkeava. Ohjelmassa otetaan huomioon yhteisen maatalouspolitiikan soveltaminen kyseisellä alueella, ja siihen kuuluu sellaisten erityistoimenpiteiden toteuttaminen, joilla pyritään erityisesti parantamaan alueen maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyviä edellytyksiä sekä vähentämään sen poikkeuksellisesta maantieteellisestä sijainnista johtuvia vaikutuksia ja perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tunnustettuja rajoitteita.
- (3) Ihmisravinnoksi, jalostukseen ja maatalouden tuotantopanoksina käytettävien välttämättömien tuotteiden han-

kintalähteiden kannalta poikkeuksellisesta maantieteellisestä sijainnista johtuen kuljetuskustannukset ovat Kanariansaarilla korkeat. Tämän lisäksi saaristoluonteeseen ja syrjäisimpien alueiden asemaan liittyvät objektiiviset tekijät aiheuttavat toimijoille ja tuottajille Kanariansaarilla lisärajoitteita, jotka haittaavat vakavasti heidän toimintaansa. Näitä haittoja voidaan vähentää alentamalla mainittujen välttämättömien tuotteiden hintoja. Näin ollen on aiheellista ottaa käyttöön erityinen hankintajärjestelmä saaristoalueen hankintojen varmistamiseksi ja alueen syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvien lisäkustannusten helpottamiseksi.

- (4) Tätä tarkoitusta varten on perustamissopimuksen 23 artiklasta poiketen syytä vapauttaa kyseisten tuotteiden kolmansista maista tuleva tuonti sovellettavista tuontituloista. Jotta otetaan huomioon kyseisten tuotteiden alkuperä ja niille yhteisön säännöksillä tunnustettu tullikohdeltu, suoraan tuotaviksi tuotteiksi olisi katsottava erityisen hankintajärjestelmän etujen myöntämistarkoituksessa myös tuotteet, jotka ovat olleet yhteisön tullialueella sisäisessä jalostuksessa tai tullivarastossa.
- (5) Jotta hintojen alentamista Kanariansaarilla sekä syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvien lisäkustannusten vähentämistä koskeva tavoite saavutettaisiin tehokkaasti ja samalla säilytettäisiin yhteisön tuotteiden kilpailukyky, olisi myönnettävä tukia yhteisön tuotteiden hankintaan tällä saaristoalueella. Näissä tuissa olisi otettava huomioon Kanariansaarille suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset ja hinnat kolmansien maihin suuntautuvassa viennissä sekä maatalouden tuotantopanosten tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvat lisäkustannukset.
- (6) Koska erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat määrät rajoittuvat Kanariansaarten hankintatarpeisiin, järjestelmä ei haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Erityisen hankintajärjestelmän taloudellisista hyödyistä ei lisäksi saisi aiheutua kaupan vääristymiä kyseisten tuotteiden osalta. Tästä syystä näiden tuotteiden jällenlähtettäminen tai jälleenvienti Kanariansaarilta olisi kiellettävä. Alueellisen kaupan sallimiseksi voidaan jalostamattomia tuotteita tai tietyin edellytyksin näistä tuot-

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1911/91, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1991, yhteisön oikeuden säännösten soveltamisesta Kanariansaarilla (EYVL L 171, 29.6.1991, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1105/2001 (EYVL L 151, 7.6.2001, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 171, 29.6.1991, s. 5.

teista paikallisen pakkaamisen kautta saatuja tuotteita kuitenkin jälleenviedä. Jalostuksen yhteydessä tätä kieltoa ei sovelleta perinteiseen vientiin ja perinteisiin lähetyksiin.

- (7) Erityisen hankintajärjestelmän taloudellisten hyötyjen olisi alennettava tuotantokustannuksia, ja niiden on siirryttävä loppukuluttajalle alhaisempina kuluttajahintoina. Tästä syystä niiden myöntämisen perusteena pitäisi käyttää sitä, että tuesta saatava hyöty tosiasiaa siirtyy eteenpäin. Lisäksi olisi otettava käyttöön tarvittavat valvontatoimenpiteet.
- (8) Perinteistä karjankasvatus toimintaa olisi tuettava paikallisten kulutustarpeiden tyydyttämiseksi osittain. Tätä tarkoitusta varten olisi poikettava joistakin yhteisten markkinajärjestelyjen tuotantorajoituksia koskevasta säännöksestä kehitysasteen ja muusta yhteisöstä täysin poikkeavien paikallisten tuotanto-olosuhteiden huomioon ottamiseksi. Tavoitteeseen voidaan pyrkiä täydentävällä tavalla rahoittamalla geneettisiä parannusohjelmia, joihin sisältyy puhtasrotuisten siitoseläinten osto, ostamalla paikallisiin oloihin paremmin soveltuvia kaupallisia rotuja ja myöntämällä emolehmiä- ja teurastuspalkkion lisäosia. Arvio paikallisesta kulutustarpeesta vahvistetaan määräaikaisessa taseessa. Karjankasvatus- ja maitotuotealojen paikallisten toimien kokonaistukiohjelman avulla tuotannonalojen olisi voitava laatia ja ottaa käyttöön paikallisiin oloihin soveltuvia strategioita talouden kehittämiseen, alueiden tuotantokäytön suunnitteluun ja toimijoiden ammattimaisuuden lisäämiseen, jotta yhteisön tuki voidaan hyödyntää tehokkaasti. Ohjelmaan voi sisältyä paikallisen karjankasvatuksen kehittämistä odotettaessa väliaikaisesti ja vuotuisen enimmäismäärän rajoissa, jotta pyrkimystä edellä mainittuun tavoitteeseen ei vaarannettaisi, lihotettavaksi tarkoitettujen urospuolisten eläinten hankinta tietyin edellytyksin. Käyttöön voidaan ottaa myös toimenpiteitä lampaan- ja vuohenliha-alan maitotalouden tukemiseksi, rakennejärjestelyjen toteuttamiseksi, paikallisten käsiteollisesti valmistettujen vuohen- ja uuhenuustojen jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvien vaikeuksien voittamiseksi, tarjonnan hajonnan lievittämiseksi, maidon laadun parantamiseksi sekä alan monipuolistamiseksi.
- (9) Lampaan- ja vuohenliha-alaa tuetaan Kanariansaarten tuottajille painavista karitsoista maksettavalla täydentävällä palkkiolla. Tämän toimenpiteen avulla voidaan kehittää paikallista tuotantoa, joka on yhteiskunnallisesti, taloudellisesti ja ympäristön kannalta merkittävässä asemassa, koska toiminta keskittyy saaristoalueen epäsuotuisimmille seuduille, joilla muita toimeentulovaihtoehtoja ei ole. Tätä toimenpidettä on syytä jatkaa.
- (10) Meijereille on maksettu tukea tuoreista ihmisravinnoksi tarkoitetuista lehmänmaitotuotteista, mikä on mahdollistanut maitotuotteiden säännöllisen toimittamisen paikallisille markkinoille. Tukea saavan tuoteryhmän laajentaminen on mahdollistanut alan sopeutumisen kulutustot-

tumusten muuttumiseen. Paikallisen kulutuksen tyydytymisaste on kuitenkin edelleen alhainen, mikä tekee tämän toimenpiteen jatkamisesta perustellun.

- (11) Hedelmien, vihannesten, syötävien juurten ja mukuloitten sekä kukkien ja elävien kasvien aloilla hehtaaritukijärjestelmä on osoittautunut soveltumattomaksi erityisesti menettelyjen raskauden ja monimutkaisuuden sekä ehdotettujen tukien rakenteen vuoksi. Olisi tehtävä johtopäätöksiä Poseidom-ohjelman uudistuksesta tällä alalla saaduista myönteisistä kokemuksista ja otettava käyttöön kaupan pitämistä ja jalostusta koskeva tuki Kanariansaarten markkinoiden hankintoja varten. Tällä tuella olisi vahvistettava paikallistuotannon kilpailukykyä keskeisillä markkinoilla ulkomaiseen kilpailuun nähden, vastattava paremmin kuluttajien ja uusien jakelukanavien odotuksiin ja parannettava tilojen tuottavuutta sekä tuotteiden laatua. Lisäksi on tärkeää jatkaa näiden tuoreiden tai jalostettujen tuotteiden kaupan pitämistä ja lisätä niiden arvostusta muualla yhteisössä. Alalla voitaisiin tehdä rakenteellisia parannuksia taloustutkimuksen avulla.
- (12) Peruna-ala on Kanariansaarilla elintärkeä sekä taloudellisesti että yhteiskunnallisesti ja ympäristönäkökulmasta katsottuna. Viljelyalat sijaitsevat keskikorkeilla seuduilla, joilla vuoristo-olot ja tilojen pieni koko (pengerviljely) yhdessä tuotantopanosten kustannusten kanssa johtavat hyvin korkeisiin tuotantokustannuksiin. Jotta saaristoalueen tuotantoa voitaisiin tukea alueen kulutustottomusten täyttämiseksi, ihmisravinnoksi tarkoitettujen perunoiden viljelystä maksetaan erityistukea. Ihmisravinnoksi tarkoitettujen perunoiden tuontia on rajoitettu ajanjaksolla, jona paikallista tuotantoa pidetään kaupan, väliaikaisella toimenpiteellä, jonka poistuminen heikentää huomattavasti kyseistä tuotantoa. Tämän vuoksi tätä tuotantoa halutaan tukea myöntämällä sille paikallisen kaupan pitämisen tukea.
- (13) Viininviljely on yleisin viljelymuoto, ja sen säilyttäminen on taloudellisesti ja ympäristön kannalta välttämätöntä, kun otetaan huomioon, että viiniköynnökset istutetaan kuiville alueille ja erityisen eroosioaltuille maille. Saaristoalueen tuotannon tukemiseksi myönnetään määrätyillä alueilla tuotetun laatuviinin tuottamiseen suuntautuneille viinitarhoille kiinteämääräistä hehtaaritukea. Alueella ei myöskään sovelleta pakollista ja vapaaehtoista tislausta eikä luopumispalkkioita lukuun ottamatta erityistä tislaustoimenpidettä, jota voidaan soveltaa laatuongelmista aiheutuvien poikkeuksellisten markkinahäiriöiden tilanteissa.
- (14) Tupakanviljely on perinteisesti hyvin tärkeää tällä saaristoalueella. Taloudellisesti ajateltuna tämä jalostuselinkeino on edelleen yksi alueen merkittävimmistä teollisuustuotannon aloista. Yhteiskunnalliselta näkökannalta pienviljelijöiden harjoittama tupakanviljely on hyvin työvoimavaltaista. Tämä viljelymuoto ei ole tarpeeksi kan-

nattavaa ja on vaarassa kadota. Itse asiassa tuotanto rajoittuu nykyään pieneen viljelyalaan La Palman saarella, jossa tuotetaan sikareita käsiteollisesti tuotantoa varten. Espanjalle olisi annettava lupa jatkaa yhteisön tukea täydentävän tuen myöntämistä tämän perinteisen viljelymuodon ja siihen perustuvan käsiteollisuuden säilyttämiseksi. Tupakkatuotteiden teollisen tuotannon ylläpitämiseksi saaristoalueelle tuotava raakatupakka ja osittain valmistettu tupakka olisi edelleen vapautettava tulleista 20 000 tonnia riivittyä raakatupakkaa vastaavan vuosittaisen tuonnin rajoissa.

- (15) Kanariansaarten perinteinen hunaja on hyvin paikallisiin oloihin sopeutuneen kotoperäisen joskin heikkotuottoisen mehiläisrodun tuottamaa. Tämä rotu on vaarassa kadota sellaisten rotujen tilalta, jotka takaavat mehiläishoitajille paremman tuottavuuden. Perinteisen erityislaatuisten hunajan valmistukseen sitoutuneille mehiläishoitajien yhdistyksille maksettu tuki olisi säilytettävä ja selvitetty niiden kotoperäisten mehiläispesien määrä, joille tukea voidaan maksaa.
- (16) Kanariansaarten maataloustuottajia olisi rohkaistava tuottamaan laatutuotteita ja näiden tuotteiden kaupan pitämistä olisi edistettävä. Yhteisön käyttöön ottaman graafisen tunnuksen käyttö voisi olla tässä suhteessa hyödyksi.
- (17) Asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ⁽¹⁾ määritetään ne maaseudun kehittämistoimenpiteet, jotka voivat saada yhteisön tukea, sekä edellytykset tuen saamiseen.
- (18) Tämän asetuksen tavoitteena on tämän alueen syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta johtuvien haittojen korjaaminen.
- (19) Joidenkin näillä saarilla sijaitsevien maatilojen tai jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittavien yritysten rakenteet ovat selkeästi riittämättömät, ja ne kärsivät erityisongelmista. Tästä syystä olisi joidenkin investointityyppien osalta voitava poiketa tiettyjen asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädettyjen rakenteellisten tukien myöntämistä rajoittavista säännöksistä.
- (20) Yhteisön rahoitusosuus kolmessa asetuksen (EY) N:o 1257/1999 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa liittämisasteissa voi olla syrjäisimmillä alueilla enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista. Yhteisön osuus neljännen liittämisasteen eli maatalouden ympäristöohjelman muodostavien toimenpiteiden rahoituksesta on kuitenkin kyseisen asetuksen

47 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti enintään 75 prosenttia kaikilla tavoitteen 1 alueilla. Ottaen huomioon maatalouden ympäristöohjelman tärkeän merkityksen maaseudun kehittämisessä yhteisön rahoitusosuus olisi yhdenmukaistettava syrjäisimmillä alueilla kaikkien liittämisasteiden osalta.

- (21) Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽²⁾ 14 artiklan mukaisesti kaikki suunnitelmat, yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat kattavat seitsemän vuoden pituisen ohjelmakauden, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000. Johdonmukaisuuden vuoksi ja syrjinnän välttämiseksi saman ohjelman edunsaajien välillä tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia on voitava soveltaa poikkeuksellisesti koko kyseiseen ohjelma-kauteen.
- (22) Komission pysyvään käytäntöön, jonka mukaan valtiontukia ei saa myöntää toimintatukina perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen, voidaan myöntää poikkeus, jotta voidaan lieventää Kanariansaarten maataloustuotannon erityisrajoitteita, jotka aiheutuvat syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta, syrjäisimpien alueiden asemasta, viljelyalan vähäisyydestä, pinnanmuodostuksesta, ilmasto-oloista ja taloudellisesta riippuvaisuudesta pienestä määrästä tuotteita.
- (23) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa säädetään erityistoimenpiteistä Kanariansaarten syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisempien alueiden asemasta johtuvien ongelmien ratkaisemiseksi tiettyjen maataloustuotteiden osalta.

I OSASTO

ERITYINEN HANKINTAJÄRJESTELMÄ

2 artikla

1. Otetaan käyttöön erityinen hankintajärjestelmä, joka koskee liitteessä I lueteltuja ihmisravinnoksi, jalostukseen ja maa-

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

talouden tuotantopanoksina käytettäviä välttämättömiä maataloustuotteita Kanariansaarilla.

2. Liitteessä I lueteltujen tuotteiden vuotuiset hankintatarpeet ilmaistaan määrällisesti arvioidussa taseessa. Paikallisille markkinoille, perinteiseen vientiin tai perinteisesti muualle yhteisöön lähetettäväksi tarkoitettuja tuotteita jalostavan tai pakkaavan teollisuuden tarpeista voidaan tehdä erillinen arviointi tase.

3 artikla

1. Kolmansista maista peräisin olevista erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvista tuotteista, jotka tuodaan suoraan Kanariansaarille, ei peritä tullia hankintataseessa määritettyjen määrien rajoissa.

Tämän osaston soveltamiseksi muualla yhteisön tullialueella sisäisessä jalostuksessa tai tullivarastossa olleita tuotteita pidetään suoraan tuotaina.

2. Edellä 2 artiklan mukaisesti määritettävien tarpeiden tyydyttämisen takaamiseksi määrien, hinnan ja laadun osalta ja sen varmistamiseksi, että yhteisön toimittamien tuotteiden osuus säilyy, Kanariansaarille myönnetään tukea interventiotuotteiden osana julkisiin varastoihin varastoitujen tai yhteisön markkinoilla saatavissa olevien yhteisön tuotteiden hankintaa varten.

Tuen määrää vahvistettaessa otetaan huomioon Kanariansaarten markkinoille suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset ja hinnat kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä sekä maatalouden tuotantopanosten tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvat lisäkustannukset.

3. Erityinen hankintajärjestelmä pannaan täytäntöön ottaen huomioon erityisesti:

- Kanariansaarten erityistarpeet ja, kun kyseessä ovat jalostukseen tarkoitettut tuotteet tai maatalouden tuotantopanokset, tarkat laatuvaatimukset,
- muun yhteisön kanssa käytävä kauppa,
- suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat.

4. Erityisen hankintajärjestelmän soveltaminen edellyttää tuontitullista vapautuksesta tai, kun kyseessä on hankinta muualta yhteisöstä, myönnetystä tuesta johtuvan taloudellisen edun tosiasiallista siirtämistä loppukäyttäjälle.

5. Erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvia tuotteita ei voida jälleenviedä kolmansiin maihin eikä jälleenlähettää muualle yhteisöön.

Jalostamattomia tuotteita tai näistä tuotteista paikallisen pakkaamisen kautta saatuja tuotteita voidaan kuitenkin jälleenviedä kolmanteen maahan komission 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittämin edellytyksin.

Kun kyseisiä tuotteita jalostetaan Kanariansaarilla, edellä mainittua kieltoa ei sovelleta tästä jalostuksesta seurauksena olevien tuotteiden perinteiseen vientiin tai muualle yhteisöön suuntautuvaan perinteiseen lähettämiseen. Mitään vientitukea ei myönnetä.

6. Tämän osaston soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Nämä säännöt koskevat erityisesti seuraavia seikkoja:

- hankintaan yhteisöstä myönnettyjen tukien määrän vahvistaminen,
- erilliset säännökset, joilla varmistetaan myönnettyjen etujen tosiasiallinen siirtäminen loppukäyttäjälle,
- tarvittaessa tuonti- tai toimitustodistusjärjestelmän käyttöönotto.

Komissio laatii hankintataseet 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Se voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa kyseisiä taseita sekä liitteessä I olevien tuotteiden lueteloa Kanariansaarten tarpeiden kehityksen mukaan.

II OSASTO

PAIKALLISTUOTANTOA KOSKEVAT TUKITOIMENPITEET

I LUKU

KARJANKASVATUS JA MAITOTUOTTEET

4 artikla

1. Karjankasvatusalalla tukia myönnetään yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten tai kaupallisia rotuja olevien eläinten ja yhteisöstä peräisin olevien tuotteiden hankintaan Kanariansaarille.

2. Myöntämisedellytyksissä on otettava huomioon erityisesti tuotannon aloittamiseen, karjan geneettiseen parantamiseen ja paikallisiin olosuhteisiin parhaiten soveltuvien rotujen hankintaan liittyvät tarpeet Kanariansaarilla. Tuet maksetaan yhteisön sääntelyssä annetut vaatimukset täyttävien tavaroiden toimituksesta.

3. Tuet vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat seikat:

- Kanariansaarten maantieteellisestä asemasta johtuva hankintatilanne ja erityisesti hankintakustannukset,

- tuotteiden hinnat yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla,
- tarvittaessa tuontitullien kantamatta jättäminen kolmansista maista peräisin olevalta tuonnilta,
- suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat.

4. Edellä 3 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan perusteella myönnettäviä tukia saaviin tavaroihin.

5. Luettelo tuotteista, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukien määrät sekä tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Jäljempänä 2 ja 3 kohdassa säädettyjä tukia myönnetään perinteisen toiminnan tukemiseksi ja naudanlihan tuotannon laadun parantamiseksi saarten kulutustarpeiden rajoissa, jotka arvioidaan määräaikaisessa taseessa.

Tasetta laadittaessa otetaan huomioon myös 4 artiklan mukaisesti toimitetut siitoseläimet ja 7 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden piiriin kuuluvat eläimet.

2. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾ 11 artiklassa säädetyn palkkion lisäosa, jonka suuruus on 25 euroa teurastetulta eläimeltä, maksetaan tuottajille teurastettua eläintä kohti.

3. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklassa säädetyn emolehmien pidosta myönnettävän palkkion lisäosa maksetaan naudanlihan tuottajille. Lisäosa on 50 euroa tuottajan hakeuksen jättöpäivänä pitämää emolehmää kohden.

4. Säännöksiä, jotka koskevat

- a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa vahvistettua erityispalkkion alueellista enimmäismäärää;
- b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklassa vahvistettua tuottajakohtaista tilalla pidettävien eläinten enimmäismäärää emolehmäpalkkion perusosan osalta;
- c) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa vahvistettua kansallista enimmäismäärää teurastuspalkkion perusosan osalta;
- d) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklassa vahvistettua tilan kotieläintiheyttä erityispalkkion ja emolehmäpalkkion perusosan osalta,

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1254/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21).

ei sovelleta Kanariansaarilla erityispalkkioon, emolehmäpalkkion perusosaan, teurastuspalkkioon eikä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyihin lisäpalkkioihin.

5. Peruspalkkioita sekä 2 ja 3 kohdassa mainittuja lisäpalkkioita myönnetään vuosittain vastaavasti 10 000:sta urospuolisesta naudasta, 5 000:sta emolehmästä ja 15 000:sta teurastetusta eläimestä.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyy tämän artiklan 1 kohdassa mainittujen taseiden laatiminen ja taseiden mahdolliset tarkistukset tarpeiden kehityksen perusteella, minkä lisäksi:

a) niissä säädetään urospuolisista nautaeläimistä maksettavan erityispalkkion osalta:

— asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa määritellyn alueellisen enimmäismäärän rajoissa niiden eläinten määrän "jäädymisestä", joista Kanariansaarilla on myönnetty erityispalkkio vuonna 2000,

— palkkioiden myöntämisestä siten, että enimmäismäärä on 90 eläintä ikäluokkaa, kalenterivuotta ja tilaa kohti;

b) emolehmäpalkkion osalta näissä yksityiskohtaisissa säännöissä:

— vahvistetaan säännökset, joilla taataan tarvittavissa määrin niiden tuottajien oikeudet, joille on myönnetty palkkio asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan mukaisesti,

— voidaan säätää erityisvarannon perustamisesta Kanariansaaria varten sekä oikeuksien myöntämistä tai uudelleenjakoa koskevista erityisedellytyksistä karjankasvatusalan tavoitteet huomioon ottaen; tämän varannon suuruus määritetään 5 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja vuodelle 2000 myönnettyjen palkkioiden lukumäärän mukaan;

c) teurastuspalkkion osalta säädetään:

— asetuksen (EY) N:o 2342/1999 ⁽²⁾ 38 artiklan 1 kohdassa määritellyn enimmäismäärän rajoissa niiden eläinten määrän "jäädymisestä", joista on myönnetty teurastuspalkkio vuonna 2000.

Soveltamista koskevissa yksityiskohtaisissa säännöissä voidaan säätää täydentävien palkkioiden myöntämistä koskevista lisäedellytyksistä.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 2342/1999, annettu 28 päivänä lokakuuta 1999, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta (EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 192/2001 (EYVL L 29, 31.1.2001, s. 27).

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 5 kohdassa tarkoitettuja enimmäismääriä.

6 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 2467/98 ⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti uuhelta maksettavaa palkkiota täydentävä palkkio myönnetään mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille kevyiden karitsojen tuottajille.

Kyseinen täydentävä palkkio vastaa asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritettyjen painavien karitsojen ja kevyiden karitsojen tuottajille maksettavien palkkioiden määrän välistä erotusta, korotettuna asetuksen (ETY) N:o 1323/90 ⁽²⁾ 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luettelukohdassa tarkoitettujen maaseudun tukitoimenpiteiden mukaisesti säädettyjen erityistukien määrien välisellä erotuksella.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti määritelty täydentävä palkkio maksetaan myös vuohenlihan tuottajille, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 2467/98 5 artiklan 5 kohdassa säädetyn palkkion maksamista.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut palkkiot myönnetään samoin edellytyksin kuin lampaan- ja vuohenlihan tuottajille asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan mukaisesti myönnettävä palkkio.

4. Soveltamista koskevat täydentävät yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Vuosina 2002—2006 myönnetään tukea karjankasvatus- ja maitotuotealojen paikallisten tuotteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevan kokonaistukiohjelman toteuttamiseksi Kanariansaarilla.

Ohjelma voi sisältää toimenpiteitä laadun ja hygienian parantamisen, laatutuotteiden kaupan pitämisen, tuotannonalojen rakennejärjestelyjen, tuotannon ja kaupan pitämisen rakenteiden järkipäristämisen ryhmäostojen avulla, laatutuotantoon liittyvän paikallisen tiedotuksen ja teknisen avun hyödyntämisen kannustamiseksi.

Naudanliha-alalla ohjelma voi sisältää mahdollisuuden lihotukseen tarkoitettujen urospuolisten nautaeläinten hankintaan siihen asti, kunnes nuorten urospuolisten paikallisten nautaeläinten määrä on riittävä perinteisen lihantuotannon ylläpitämi-

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2467/98, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1669/2000, (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 8).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1323/90, annettu 14 päivänä toukokuuta 1990, lampaiden ja vuohien kasvatukselle tietyillä yhteisön epäsuotuisilla alueilla myönnettävästä erityistuesta (EYVL L 132, 23.5.1990, s. 17), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 193/98 (EYVL L 20, 27.1.1998, s. 18).

seen, ja 5 artiklassa säädettyissä rajoissa. Kyseiset eläimet on tarkoitettu ensisijaisesti tuottajille, joiden pitämistä eläimistä vähintään 50 prosenttia on lihotuseläimiä.

Ohjelma suunnitellaan ja toteutetaan tiiviinä yhteistyönä jäsenvaltion nimeämien toimivaltaisten viranomaisten ja kyseisillä elinkeinoaloilla edustavimpien tuottajaorganisaatioiden tai -liittojen välillä. Siihen ei saa sisältyä sellaisen tuen myöntämistä, joka täydentää tämän asetuksen 5, 6 ja 8 artiklan mukaisesti tuottajille suoraan maksettavia tuottajakohdaisia palkkioita karjankasvatusalalla.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

Toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä komissiolle luonnokset enintään viisi vuotta kestäviksi ohjelmiksi. Komissio hyväksyy ne 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

3. Espanjan viranomaisten on esitettävä vuosittain kertomus ohjelman täytäntöönpanosta. Komissio esittää vuoden 2005 loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen tässä artiklassa säädetyn toimenpiteen soveltamisesta ja tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

8 artikla

1. Tukea myönnetään paikallisesti tuotettavien lehmänmaitotuotteiden ihmisravinnoksi käyttöä varten saarten kulutustarpeiden rajoissa, jotka arvioidaan määräajoin. Tuki maksetaan mejereille. Tuki on 8,45 euroa 100 kilogrammalta täysmaitoa.

2. Komissio tarkistaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea ja antaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Tuen maksaminen edellyttää myönnetyn edun tosiasiallista siirtoa kuluttajalle.

II LUKU

HEDELMÄT, VIHANNEKSET, KASVIT JA KUKAT

9 artikla

1. Tukea myönnetään yhdistetyn nimikkeistön ryhmiin 6, 7 ja 8 kuuluville hedelmille, vihanneksille, syötävälle juurille ja mukuloille sekä kukille ja eläville kasveille, joiden sato on korjattu Kanariansaarilla ja jotka on tarkoitettu Kanariansaarten markkinoiden tarpeisiin.

Tätä tukea myönnetään yhteisön sääntelyssä vahvistettujen yhteisten vaatimusten mukaisille tuotteille tai tuotteille, jotka ovat hankintasopimuksiin sisältyvien vaatimusten mukaisia, jos vahvistettuja vaatimuksia ei ole.

Tuen myöntämisen edellytyksenä ovat yhtäältä yksittäisten tai ryhmittyneiden tuottajien tai asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾ 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden ja toisaalta jakelu- ja ravitsemusalan toimijoiden tai viranomaisten välillä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi tehtävät hankintasopimukset.

Tuki maksetaan edellä mainituille yksittäisille tai ryhmittyneille tuottajille tai tuottajaorganisaatioille tuoteryhmille vuosittain vahvistettavien enimmäismäärien rajoissa.

Tuen määrä vahvistetaan kiinteäksi kaikissa määritettävissä tuoteryhmissä erikseen suhteessa sopimuksenaisten tuotteiden keskihintaan. Tuki vaihtelee sen mukaan, onko tuensaaja mahdollisesti jokin asetuksen (EY) N:o 2200/96 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitetuista tuottajaorganisaatioista.

Tukea ei myönnetä CN-koodiin 0803 00 kuuluville banaaneille, CN-koodiin 0702 00 kuuluville tomaateille eikä CN-koodiin 0701 90 50 kuuluville varhaisperunoille, jotka on korjattu 1 tammikuuta ja 31 maaliskuuta välisenä aikana.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuoteryhmät ja tuen määrä vahvistetaan samaa menettelyä noudattaen.

10 artikla

1. Tukea myönnetään Kanariansaarilla korjattujen ja 9 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin ja CN-koodiin 1211 kuuluviiin lääkekasveihin kuuluvien tuoreiden tai jalostettujen tuotteiden kaupan pitämistä koskevien markkinointivuosisopimusten tekemiseen. Tätä tukea myönnetään myös CN-koodiin 0702 00 kuuluville tomaateille tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa ja sitä seuraavassa kohdassa säädetyin edellytyksin.

Sopimukset tehdään yhtäältä asetuksen (EY) N:o 2200/96 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen, saaristoalueelle sijoittautuneiden yksittäisten tuottajien tai tuottajaorganisaatioiden ja toisaalta muualle yhteisöön sijoittautuneiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä.

2. Tuki on 10 prosenttia määräpaikka-alueelle toimitetun kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

Kyseinen tuki maksetaan tuote- ja vuosikohtaisesti enintään 10 000 tonnille.

CN-koodiin 0702 00 kuuluville tomaateille tuen määrä on kuitenkin 0,76 euroa sadalta kilogrammalta 300 000 tonnin rajoissa vuodessa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2200/96, annettu 28 päivänä lokakuuta 1996, hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 297, 20.11.1996, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

3. Tukea myönnetään ostajalle, joka sitoutuu pitämään kaupan Kanariansaarten tuotteet 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten mukaisesti.

4. Kun yhteisyritykset, jotka asetuksen (EY) N:o 2200/96 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen kyseisten saarten tuottajat tai tuottajaorganisaatiot ja muualle yhteisön alueelle sijoittautuneet luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt ovat muodostaneet Kanariansaarten tuotteiden kaupan pitämistä varten, pitävät kaupan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita ja kun osapuolet sitoutuvat jakamaan vähintään kolmen vuoden ajan yhteisyrityksen tavoitteen toteuttamiseksi tarpeelliset tiedot ja asiantuntemuksen, tuki korotetaan 13 prosenttiin vuosittain yhteisesti kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

11 artikla

1. Yhteisö osallistuu enintään 100 000 eurolla tuoreiden ja jalostettavien, erityisesti trooppisten hedelmien ja vihannesten alalla Kanariansaarilla toteutettavan erittelevän ja tulevaisuudennäkymiä koskevan taloudellisen tutkimuksen rahoitukseen.

Tutkimus sisältää alan taloudellisen ja teknisen arvon. Siinä eritellään erityisesti hankintaan liittyviä tietoja, jalostuskustannuksia sekä tarkastellaan kehityksen ja myynnin edellytyksiä ja mahdollisuuksia alueellisella ja kansainvälisellä tasolla ottaen huomioon tiedot kilpailusta maailmanmarkkinoilla.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

III LUKU

VIINI

12 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽²⁾ II osaston II luvun ja III osaston sekä asetuksen (EY) N:o 1227/2000 ⁽³⁾ III luvun säännöksiä ei sovelleta Kanariansaarilla, asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa säädetyistä erityisistä tislaustoimenpidettä lukuun ottamatta laatuongelmista aiheutuvien poikkeuksellisten markkinahäiriöiden sattuessa.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, viinin yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1227/2000, annettu 31 päivänä toukokuuta 2000, viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityisesti tuotantokyvyn osalta (EYVL L 143, 16.6.2000, s. 1).

13 artikla

1. Hehtaaritukea myönnetään sellaisten viiniköynnösten viljelyn ylläpitämiseen, joista tuotetaan määritetyllä alueella tuotettuja laatuviinejä (tma-laatuviinit) perinteisillä tuotantovyöhykkeillä.

Tukea maksetaan aloille:

- a) joille on istutettu jäsenvaltioiden vahvistaman, asetuksen (EY) N:o 1493/1999 19 artiklassa tarkoitetun luokittelun mukaisia viiniköynnöslajikkeita, jotka sopivat niiden alueella tuotetun tma-laatuviinin valmistukseen; ja
- b) joiden hehtaarituookset ovat pienempiä kuin jäsenvaltion vahvistamat enimmäismäärät ilmoitettuna rypälemehun tai viinin määrinä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä VI olevan I kohdan edellytysten mukaisesti.

2. Vuotuinen tuki on 476,76 euroa hehtaarilta. Tuki myönnetään tuottajaryhmittymille tai -organisaatioille.

Siirtymäkaudella tukea myönnetään kuitenkin myös yksittäisille tuottajille. Kyseisellä kaudella kaikkia tukia hallinnoidaan 21 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistettavien edellytysten mukaisesti.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

PERUNAT**14 artikla**

1. Hehtaaritukea myönnetään CN-koodeihin 0701 90 50 ja 0701 90 90 kuuluvien ihmisravinnoksi tarkoitettujen perunoiden viljelyyn.

2. Tuki on 596 euroa hehtaarilta.

Tukea maksetaan vuosittain enintään 9 000 hehtaarin istutetuille ja korjatulle alalle.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

V LUKU

TUPAKKA**15 artikla**

Espanja saa myöntää tupakan tuotantotukea Kanariansaarilla asetuksen (ETY) N:o 2075/92 ⁽¹⁾ I osastossa säädetyn palkkion

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2075/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1336/2000 (EYVL L 154, 27.6.2000, s. 2).

lisäksi; tämän tuen myöntäminen ei saa johtaa syrjintään saaristoalueen tuottajien välillä.

Tuki voi olla enintään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhteisön palkkion suuruinen. Täydentävää tukea voidaan myöntää enintään 10 tonnille vuodessa.

16 artikla

1. Tulleja ei kanneta tuotaessa suoraan Kanariansaarille raakatupakkaa ja osittain valmistettua tupakkaa, jotka kuuluvat:

— CN-koodiin 2401,

ja seuraaviin alanimikkeisiin:

— 2401 10 riipimätön raakatupakka,

— 2401 20 riivitty raakatupakka,

— ex 2401 20 sikarien peitelehdet, alustoissa, rullissa, tupakan valmistukseen,

— 2401 30 tupakanjätteet,

— ex 2402 10 00 sikarit, käärityt tai käärimättömät,

— ex 2403 10 00 leikattu tupakka (valmiit tupakkasekoitukset savukkeiden, pikkusikarien ja sikarien valmistukseen),

— ex 2403 91 00 "homogenoitu" tai "rekonstruoitu" tupakka, myös levyinä tai nauhoina,

— ex 2403 99 90 paisutettu tupakka.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vapautusta sovelletaan tupakkatuotteiden paikalliseen valmistukseen tarkoitettuihin tuotteisiin 20 000:ta tonnia riivittyä raakatupakkaa vastaavan vuosittaisen tuonnin rajoissa.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

VI LUKU

HUNAJA**17 artikla**

1. Tukea myönnetään Kanariansaarille erityisen kotoperäisen mustan mehiläisrodun tuottaman laatu hunajan tuotantoon.

Tuki maksetaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymille mehiläishoitajien yhdistyksille tuotantoon käytettävien mustien mehiläisten pesien määrän perusteella 15 000 pesän rajoissa.

Yhden markkinointivuoden tuki on 20 euroa tuotantoon käytettävältä pesältä. Tätä artiklaa sovellettaessa markkinointivuosi alkaa 1 päivänä heinäkuuta ja päättyy seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

VII LUKU

GRAAFINEN TUNNUS

18 artikla

1. Syrjäisimpiin alueisiin kuuluvien Kanariansaarten tyypillisten maatalouden jalostettujen tai jalostamattomien laatutuotteiden tuntemuksen parantamiseksi ja kulutuksen lisäämiseksi on otettu käyttöön graafinen tunnus, jonka käyttöehdoista ammattialan järjestöt tekevät ehdotuksen. Espanjan viranomaisten on toimitettava kyseiset ehdotukset komission hyväksyttäväksi yhdessä lausunnon kanssa.

Tunnuksen käyttöä valvoo julkinen viranomainen tai Espanjan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä laitos.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

III OSASTO

RAKENTEELLISIIN KYSYMYKSIIN LIITTYVÄT POIKKEUSTOIMENPITEET

19 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklasta poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 75 prosenttiin niiden investointien osalta, joilla tähdätään erityisesti tuotannon monipuolistamiseen, uudelleenjärjestelyihin tai kestävään maatalouteen suuntautumiseen taloudelliselta merkitykseltään vähäisillä pienillä maataloilla, jotka määritetään asetuksen (EY) N:o 1260/1999 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 28 artiklan 2 kohdasta poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 65 prosenttiin niiden investointien osalta, jotka suunnataan pääasiassa paikallisia maataloustuotteita jalostaviin ja kaupan pitäviin yrityksiin asetuksen (EY) N:o 1260/1999 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä määritettävillä aloilla. Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävän tuen kokonaisarvo rajoitetaan samoin edellytyksin enintään 75 prosenttiin.

3. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannelle luettelamakohdalle poiketen yhteisön tuki mainitun asetuksen 22, 23 ja 24 artiklassa säädetyille maatalouden ympäristöohjelmalle on 85 prosenttia.

4. Tämän artiklan mukaisesti suunniteltavat toimenpiteet kuvataan lyhyesti tätä aluetta koskevissa, asetuksen (EY) N:o 1260/1999 18 artiklassa tarkoitetuissa toimenpideohjelmissa.

IV OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

21 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾ 22 artiklalla perustettu viljan hallintokomitea tai kyseisten alojen yhteisestä markkinajärjestelystä annetuissa asetuksissa perustetut hallintokomiteat.

Asetuksen (ETY) N:o 827/68⁽²⁾ soveltamisalaan kuuluvien maataloustuotteiden sekä niiden tuotteiden, jotka eivät kuulu minkään yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisalaan, osalta komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 1696/71⁽³⁾ 20 artiklalla perustettu humalan hallintokomitea.

Graafisen tunnuksen ja muiden tässä asetuksessa säädettyjen tapausten osalta komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 2200/96 perustettu tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitea.

Asetuksen III osaston täytäntöönpanemiseksi komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1260/1999 48 artiklalla perustettu

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1766/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 827/68, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1968, tiettyjen perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 151, 30.6.1968, s. 16), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1696/71, annettu 26 päivänä heinäkuuta 1971, humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 175, 4.8.1971, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 191/2000 (EYVL L 23, 28.1.2000, s. 4).

aluekehityksen ja alueellisen uudelleenjärjestelyn komitea sekä 50 artiklassa perustettu maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/486/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komiteat vahvistavat työjärjestyksensä.

22 artikla

Komissio voi hyväksyä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden, joihin sovelletaan mainitun perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan määräyksiä, tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen aloilla toimintatukia, joilla pyritään vähentämään Kanariansaarten syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisempien alueiden asemasta johtuvia maataloustuotannon erityisrajoitteita.

23 artikla

Edellä 19 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä lukuun ottamatta tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan mukaisia maatalousmarkkinoiden tasapainottamiseen tarkoitettuja interventioita.

24 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi erityisesti valvontatoimenpiteiden ja hallinnollisten seuraamusten osalta ja ilmoitettava niistä komissiolle.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 21 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

25 artikla

1. Espanjan on esitettävä komissiolle vuosikertomus tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta.

2. Viimeistään järjestelmän viidennen soveltamisvuoden päättyessä komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle yleisen kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutettujen toimien vaikutuksesta sekä tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

26 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 1601/92⁽²⁾. Viittauksia asetukseen (ETY) N:o 1601/92 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

27 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Edellä 19 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1601/92, annettu 15 päivänä kesäkuuta 1992, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi (EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

LIITE I

Luettelo 3 artiklassa säädettyyn erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvista tuotteista

Tavaran kuvaus	CN-koodi
Rehuksi ja ihmisravinnoksi tarkoitettut viljat ja viljatuotteet	
Maltaat	1107
Humala	1210
Riisi	1006
Kasviöljyt	ex 1507—1516
Sokerit	1701 ja 1702 (isoglukoosia lukuun ottamatta)
Tiivistetyt hedelmämehut (raaka-aineet), muut kuin ne, joille myönnetään tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitettua tukea	2007 99 ja 2008
Tuore tai jäädytetty naudanliha	0201
Jäädytetty naudanliha	0202
Jäädytetty sianliha	0203 21, 22, 29
Jäädytetty siipikarjanliha	0207 21, 22, 41, 42, 43, 50
Kuivatut munat (elintarviketeollisuuteen)	0408
Siemenperunat	0701 10 00
Maitotuotteet	
Nestemäinen maito	0401
Maitotiiviste ja -jauhe	0402
Voi	0405
Juustot	0406 30, 0406 90 23, 25, 27, 77, 79, 81, 89
Lapsille tarkoitettut maitovalmisteet,	2106 90 91
joissa ei ole eläinrasvaa	1901 90 90
Sini- eli rehumailasjauho ja -pelletit	1214 10 00
Öljykakut ja muut soijaöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet	2304 00

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 1601/92	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta 3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 3 kohta
4 artikla	4 artikla
5 artikla	7 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
6 artikla	16 artikla
7 artikla	3 artiklan 4 kohta
8 artiklan 1 kohta	3 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta 3 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 2 kohta	3 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
8 artiklan 3 kohta	3 artiklan 6 kohta
9 artikla	3 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
10 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	Poistettu 5 artiklan 2 kohta
10 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 kohta 5 artiklan 4 kohta 5 artiklan 5 kohta 5 artiklan 6 kohta
11 artikla	8 artikla
12 artikla	Poistettu
13 artikla	6 artikla 7 artikla
14 artikla	Poistettu
15 artikla	9 artikla
16 artikla	10 artikla
17 artikla	11 artikla
18 artikla	12 artikla
19 artikla	13 artikla
20 artikla	14 artikla
21 artikla	Poistettu
22 artikla	Poistettu
23 artikla	15 artikla
24 artikla	17 artikla

Asetus (ETY) N:o 1601/92	Tämä asetus
25 artikla	Poistettu
26 artikla	18 artikla
27 artikla	19 artikla
28 artikla	Poistettu
	20 artikla
	21 artikla
	22 artikla
29 artikla	23 artikla
	24 artikla
30 artikla	25 artikla
	26 artikla
31 artikla	27 artikla
Liite	Liite I
	Liite II

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1455/2001,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001,****naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1254/1999 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Nautaeläinten kasvatukseen liittyvän perinteisen toiminnan säilyttämiseksi tietyt maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisien departementtien, Azorien ja Madeiran sekä Kanariansaarten hyväksi annetuissa neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1452/2001 ⁽²⁾, (EY) N:o 1453/2001 ⁽³⁾ ja (EY) N:o 1454/2001 ⁽⁴⁾ säädetään erityispalkkioon, emolehmpalkkioon ja teurastuspalkkioon oikeutettujen eläinten määrää koskevien erityisrajojen käyttöönotosta.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽⁵⁾ liitteessä I vahvistetaan erityispalkkioita koskevat jäsenvaltiokohtaiset enimmäismäärät. Mainitun asetuksen liitteessä II vahvistetaan emolehmpalkkioita koskevat kansalliset enimmäismäärät. Nämä enimmäismäärät eivät saa haitata edellä mainittujen erityisrajojen käyttöönottoa. Näin ollen vasteredes olisi vahvistettava, että nämä enimmäismäärät sisältävät Ranskan, Portugalin ja Espanjan osalta välitasot, jotka

perustuvat viitevuoden aikana Ranskan merentakaisien departementtien, Azorien ja Madeiran sekä Kanariansaarten tuottajille maksettujen ja yksinomaan mainittujen alueiden tuottajille tarkoitettujen palkkioiden lukumäärään. Loput palkkioon oikeutetuista eläimistä lisätään asetuksen (EY) N:o 1254/1999 liitteissä I ja II vahvistettuihin määriin kunnes saavutetaan asetuksissa (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o 1454/2001 käyttöönotettujen erityispalkkioita ja emolehmpalkkioita koskevien erityisrajojen taso,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1254/1999 seuraavasti:

- 1) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä I.
- 2) Korvataan liite II tämän asetuksen liitteellä II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 11.

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 26.

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 45.

⁽⁵⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

LIITE I

ERITYISPALKKIO

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltiokohtaiset enimmäismäärät

Belgia	235 149
Tanska	277 110
Saksa	1 782 700
Kreikka	143 134
Espanja	713 999 ⁽¹⁾
Ranska	1 754 732 ⁽²⁾
Irlanti	1 077 458
Italia	598 746
Luxemburg	18 962
Alankomaat	157 932
Itävalta	423 400
Portugali	175 075 ⁽³⁾
Suomi	250 000
Ruotsi	250 000
Yhdistynyt kuningaskunta	1 419 811 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Rajoittamatta tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1601/92 (Poseican) kumoamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1454/2001 (ks. tämän virallisen lehden s. 45) annettujen erityissäännösten soveltamista.

⁽²⁾ Rajoittamatta tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi, direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o 525/77 ja ETY (N:o) 3763/91 (Poseidom) kumoamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1452/2001 (ks. tämän virallisen lehden s. 11) annettujen erityissäännösten soveltamista.

⁽³⁾ Rajoittamatta tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1600/92 (Poseima) kumoamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1453/2001 (ks. tämän virallisen lehden s. 26) annettujen erityissäännösten soveltamista.

Lukuun ottamatta nykyisin peltokasvien viljelyssä olevien maiden käyttötarkoituksen muuttamisesta laajaperäiseen karjankasvatukseen Portugalissa 26 päivänä huhtikuuta 1994 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1017/94 (EYVL L 112, 3.5.1994, s. 2) säädettyä laajaperäistämishjelmaa. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1461/95 (EYVL L 144, 28.6.1995, s. 4).

⁽⁴⁾ Tätä enimmäismäärää korotetaan väliaikaisesti 100 000 eläimellä, jolloin se on 1 519 811 eläintä kunnes alle kuuden kuukauden ikäisiä eläviä eläimiä saa viedä maasta.

LIITE II

EMOLEHMÄPALKKIO

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut kansalliset enimmäismäärät, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen

Belgia	394 253
Tanska	112 932
Saksa	639 535
Kreikka	138 005
Espanja ⁽¹⁾	1 441 539
Ranska ⁽²⁾	3 779 866
Irlanti	1 102 620
Italia	621 611
Luxemburg	18 537
Alankomaat	63 236
Itävalta	325 000
Portugali ⁽³⁾	277 539
Suomi	55 000
Ruotsi	155 000
Yhdistynyt kuningaskunta	1 699 511

⁽¹⁾ Lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklan 3 kohdassa säädettyä erityistä enimmäismäärää ja asetuksen (EY) N:o 1017/94 2 artiklassa säädettyä erityisvarantoa.

⁽²⁾ Lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä erityistä enimmäismäärää.

⁽³⁾ Lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artiklan 3 kohdassa ja 22 artiklan 3 kohdassa säädettyä erityistä enimmäismäärää.